

DOMOVINA

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 72

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 1-50 Din, polletno 10 Din, celoletno 30 Din; za inozemstvo: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. — Račun poštna hranilnica, podružnica v Ljubljani, št. 10.711

Ob desetletnici uedinjenja bi morala biti zadovoljna vsa država

Nаша država ima vse možnosti lepega razvoja, a nesposobnost in zlohotnost vladnih krmilarjev jo uničujeta — Neenakopravnost je zlo, ki bi ga pametni krmilarji že davno odpravili — Nadvladje manjšine nad večino, zastopajočo najbolj civilizirane kraje Jugoslavije, ne more biti trajno — Najžalostnejša je vloga klerikalcev, glavnih prečanskih podpornikov hegemonizma — Obžalovanja vredni dogodki v Zagrebu ob priliki prvodecemberske proslave — Rane hrvatskega naroda po izgubi Stjepana Radića in tovarišev bi se morale zdraviti z največjo obzirnostjo

Praznik 1. decembra bi se moral slaviti letos, ob desetletnici uedinjenja, z onim viharim navdušenjem kakor prva poveljna leta. Toda kako naj se to zahteva od nezadovoljnih državljanov v prečanskih krajih,

ki ob desetletnici uedinjenja Slovencev, Hrvatov in Srbov še niti sanjati ne morejo o enakopravnosti!

Beograd, ki bi moral biti srce naše države, je menda neozdravljivo mrzel in trd, hladen in grenak tuš za nas vse, ki smo dolga leta pred vojno in med vojno gledali in se obračali tja proti Beogradu, kakor se obrača zimski cvetka v sobi proti solncu. Preveč najboljših in najidealnejših ljudi je ugrabila Srbija vojna, zato danes ne pridemo nikamor naprej.

Preveč le danes na odgovornih mestih ljudi, ki gledajo le na osebno korist in jim je korist države ter državljanov deveta briga. Preveč le na odgovornih mestih nesposobnih ljudi, ki ne znajo izračunati niti tega, da tako ne more iti trajno naprej in da mora to končno dovesti tudi v njihovo škodo.

Radikali, to se pravi območje največ štirih milijonov ljudi v državi, imajo vodstvo države v rokah in smatrajo vsak napad nase za napad na državo.

Hegemonizem le še vsaki državi škodoval, pa tudi ne bo koristil nam, zlasti zaradi tega ne, ker le prečanstvo na višji stopnji civilizacije. To rečemo kot dobri državljani brez sovražstva in brez hujškanja, ker je prav SDS v vsej državi edina, ki se bori za mir med plemeni in za enakopravnost.

Tolike možnosti čvrstega razvoja kakor Jugoslavija nima mnogo držav v Evropi. Obširna plodna zemlja, neizčrpani rudniki, morje, tujski promet in dejstvo, da še dolgo ne bo Jugoslavija prenateno naseljena, so činitelji, ki nam pod pametnim gospodarstvom obetajo najlepšo bodočnost. Žalostno je danes, da

kljub prirodnemu bogastvu strdalo cele pokrajine in da se naši ljudje še vedno v veliki meri izseljujejo s trehuhom za kruhom.

Odgovorni činitelji, če bi imeli še vsaj senco idealizma v srcu in bi znali količkaj računati, bi se morali spreobrniti in začeti s temeljitim čiščenjem.

Brezobzirno bi bilo treba odstraniti z odgovornih mest po ministrstvih in drugod vse nesposobno uradništvo, ki doblja zato, ker dela ogromno škodo, še masne plače.

To bi se moralo zgoditi ne glede na to, ali je prizadeti gospod pristaš te ali one stranke.

Brezobzirno bi bilo treba odstraniti vse korupcioniste in jih temeljito zadržati ne glede na to, ali imajo takšne ali drugačne zveze.

Vse se bo moralo prej ali slej zgoditi, če se hočemo uvrstiti med evropske države z evropskimi navadami. Tlačiti gotove ljudi na mesta, za katera niso usposobljeni, je zločin nad državo. V prečanskih krajih je vse polno prvovrstnega uradništva, ki pa ne more priti na mesta, kjer bi moglo uveljaviti svoje sposobnosti.

V mrkem zapostavljanju sposobnega prečanskega uradništva je velika krivica, ki glasno govori o neenakopravnosti.

To je tem bridkeje občutno, ker je tudi nešem o neenakem obdavčenju stara že deset let. Zraven tega pa nadvladuje v državi manjšina nad večino, ki predstavlja obenem najbolj civilizirane kraje Jugoslavije.

To so splošno znane stvari, ki jih mi presegamo le s stališča, kako bi se zlo odpravilo edino

v korist države, katero smo pomagali ustvariti in katero hočemo imeti.

1a AMERIKA

Je gora in trpečna kanina izdelana iz najboljšega ameriškega bombaža. Po trikratnem pranju postane svetlo bela. V zalogi pri

A. E. S. KASERNE, LJUBLJANA

Gotovo bi se že mnogokaj zboljšalo, če bi tak režim ne imel podpornikov v prečanskih strankah, ki so pozabile, kje so dobile svoje mandate in da je njihova dolžnost, delati za svoje kraje.

Če bi danes klerikalci s tako vnemo ne služili Vukičevićem radikalom, bi bil hegemonizem skoro brez moči.

Žalostno vlogo, najžalostnejšo med vsemu jugoslovenskimi strankami igrajo klerikalci, ki prilivajo olja ognju zla, da ne more ugasniti v korist in lepo bodočnost naše Jugoslavije. Pa so klerikalci svoječasno grmeli za vse to, kar sedaj zametavajo.

Niti najmanjših koristi niso prinesli klerikalci Sloveniji, odkar tvorijo z radikali in Davidovičevimi demokrati vlado. Nič, prav nič še niso pomagali uveljaviti v naši državi načela enakopravnosti.

Kleroradikalni režim se ne bavi s tem, kako bi se pri nas na pameten evropski način odstranilo zlo in se zadovoljili državljani od enega do drugega konca.

Take razmere so dovedle do obžalovanja vrednega dogodka, da je Zagreb praznoval 1. december z žalnimi zastavami in da se je na ta dan znova pretakala kri.

Pri demonstracijah zagrebskih omladincev proti policiji je prišlo do sponada in streljanja, pri katerem je bil ubit 16letni Stanko Petrič, Slovenec iz Kranjske gore.

Vlada noče nikakor uvaževati, da le hrvatski narod z izgubo svojih voditeljev obeh Radićev in dr. Basariček, 20. junija skrajno razžaloščen in ogorčen ter da se morajo te hude rane zdraviti brez orožja.

Kleroradikalni režim trpi na neozdravljivi zaslepljenosti in samo

ugiblje, kako bi nastopil proti Zagrebu in Kmetško-demokratski koaliciji.

V tem ne bo omiljenja napetih razmer v državi, ker KDK s prijatelji, ki kolikor toliko priznavajo upravičenost boja koalicije proti hegemonizmu, neenakopravnosti in nasilju, predstavlja veliko večino prebivalstva v državi. Če bi danes ne bilo žalostnega poglavja o prečanskih podpornikih srbijskega hegemonizma, bi proslava našega praznika v Zagrebu ne bila krvava, v Ljubljani pa bi bila navdušenejša in viharnejša. Zgodovina bo pisala o črnem poglavlju naših klerikalcev in njihovi nerazumljivi politiki, ki slepo in nezmišlno podpira zlo, da se ne more zrušiti samo od sebe.

Taksa na žepne vžigalnike

Gornja Savinjska dolina, decembra.

Te dni je bilo potom tukajšnjih županstev razglašeno, da

se morajo v svrhu žigosanja prijaviti
žepni vžigalniki, od katerih bo treba
plačati takso.

Kam plovemo, ljudje božji? Kaj vse si izmišlja vlada, da poseže še globlje v žep ubogega kmeta in delavca. Gospoda v vladi dobro ve, da narod brez vžigalnih sredstev ne more biti, zato so baš na to naložili visoko takso. Za posojilo, katero so jim dali Švedi, da se bo mogla vlada še nekaj časa držati, imamo že tukaj posledice. Kje naj jemlje ubogi narod denar, je Koroščevi vladi deveta briga.

Kmetje, delavci, obrtniki!

Zapomnimo si dobro, kdo sedi na
vladi danes, ko nas na vse mogoče
načine obremenjujejo.

Kakor je že navada, se bodo pri prihodnjih volitvah klerikalni poslanci hvalili, da vsega tega niso zakrivali ali da celo takrat niso bili v vladi.

Tukajšnji poslanec SLS Pušenjak je celo v finančnem odboru, zato je še v večji meri odgovoren za to novo hudo breme ljudstva. Prav radovedni smo, kaj si bo mož izmislil v zagovor te nesrečne, narod uničujoče klerikalne politike. Zadnji čas je, da se nam odprejo oči.

Ne verjemimo več praznim klerikalnim obljubam, ki nas vodijo v pogubo.

Dvanaesta ura za kmetijski narod se bliža! Zdravimo se! Naženimo pri prvih prihodnjih volitvah izpraznjevalce naših žepov, dokler nam ne prodajo zadnjih hlač.

K vprašanju šundliterature

Kakor znano širijo razni zagrebški spekulanti med Slovence krvave romane v zneskih po 1 Din. Znano je tudi, da se na tisoče teh zvezkov razpeča med ljudmi obeh spolov in vseh slojev. Po raznih časopisih čitamo zabavljanje in kri-

tiki se kar križajo, da je dobro slovensko ljudstvo tako pokvarjeno in tako bedasto, da meče denar za tako štivo. Nikjer pa še nisem čital razmotrivanja o vzroku, zakaj se »ravbarski« romani tako širijo. Naj torej jaz povem nekaj odkritih besed o tem!

Te dni je zopet napovedana izdaja pesmi nekega neznanega mi pesnika. To bo velik dan za Slovence, seveda! Mi, ki živimo med ljudstvom in ki upravljamo n. pr. tudi ljudske knjižnice, pa vemo, da ne bo te zbirke zahteval niti en obiskovalec knjižnice na deželi, niti je ne bo kupil v vsaki 10. vasi po en izobraženec. Za koga se potem tiskajo te knjige? Ali ni škoda papirja, ki bi se lahko uporabil za štivo, kakršno si ljudstvo želi? Saj ni treba »ravbarskih« romanov. Povesti, kakor jih je izdajalo »Jutro«, so n. pr. silno zaželjene in jih je vedno premalo. Dajte ljudem poceni tudi Tavčarja, Kersnika, Jurčiča, dajte mu prevode lepih nemških romanov (Ganghofer in drugi) in ljudstvo, ki je knjig danes lačen, ne bo kupovalo šundliterature. Seveda naj bodo knjige cene. Ni treba najboljšega papirja! Saj gre, če je dobra volja. Kdaj nam je že napovedal Kleinmayr & Bamberg romane »Thais«, »Ivanhoe« in druge, pa jih ni. Zakaj ne? Ker prejšnjih še ni spravil v denar! Vse preveč izide knjig, ki jih naše ljudstvo ne prenese. Par strani čita, pa odloži. Premoderno!

Torej: poceni izdajajte, makar na časopisnem papirju, dobra izvirna dela in duši našega naroda primerne prevode, pa bo krenilo naše čitajoče ljudstvo na druga pota. Pisec teh vrst deluje že 30 let kot knjižničar po ljudskih knjižnicah in pozna torej precej dobro zahteve in potrebe našega naroda.

M.

Politični pregled

Praznik 1. decembra se je proslavil v Sloveniji dostojno, vendar pri današnjih žalostnih razmerah zelo mirno. V Zagrebu pa je prišlo do obžalovanja vrednih dogodkov in se je zopet

pretakala kri.

V tamošnji katedrali bi se imela vršiti svečana služba božja. Malo pred deveto uro pa so omladinci izobesili na stolpu katedrale tri žalne zastave, kakršne so visele po Zagrebu tudi raz-

drugih hiš. Policija je nastopila proti omladinem in prišlo je do demonstracij ter celo do krvavega spopada, v katerem je bil ustreljen 16letni Stanko Petrič iz Kranjske gore. Demonstracije so se potem še ponovile.

Dogodki v Zagrebu so napravili ne samo v državi, nego tudi v inozemstvu silen vtis.

Mora se pač uvaževati, da hrvaški narod izgube svojih treh najboljših ljudi, Stjepana in Pavla Radića ter dr. Basarička ne bo kmalu in ne more preboleti. Zato bi bilo treba več obzirnosti v tej zadevi in več uvidevnosti, da

se KDK bori le za najenostavnejše človeške pravice,

za enakopravnost in proti nadvladavi. Zmede, ki so nastale med režimovi po zadnjih dogodkih, so prav zamotane in režimovi ne vedo, kaj naj store. Eni uvidevajo nujno potrebo sporazuma s KDK, drugi pa celo silijo na oster nastop proti koaliciji. Zlasti Davidovičevi demokrati ne vedo, kam bi se dali. Tudi

sa nove volitve v Narodno skupščino so nekateri radikali.

Za nove volitve je tudi KDK pod pogojem, da bi se vršile brez vsakega nasilja, ker sicer nimajo smisla in bi zopet ne prišla narodova svobodna volja do izraza.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Praznovanje prvega decembra si polagoma utira pot. Kljub vsemu nezadovoljstvu se širi krog praznujočih. Zaradi začasnih neprilik ne smemo obupavati in izgubljati vere v boljšo bodočnost. Sokol se je kakor običajno tudi letos dostojno oddolžil svoji nalogi. Obe prireditvi sta pokazali, da čuva državno mejo krepko in življenja polno sokolsko gnezdo, ognjišče narodne in državne misli. Vsem sodelovalcem hvala in pohvala! Posebej bodi omenjeno, da so bile telovadne točke domačega izdelka in zato tembolj prisrčno sprejete. Slovesne službe božje so se udeležili zastopniki uradov in številno občinstvo. — Na zadnji občinski seji je bil sprejet proračun za prihodnje leto. Izdatki so proraču-

Soteščan:

Maščevanje pravice

Povest.
(Dalje.)

»Privedite jo v našo družbo. Samo pride naj in jamčim vam, da bo pozabila.«

»Zelo bi vam bil hvaležen, ako se vam posreči. Mi vsi bomo gledali na to in nam vsem bo prijetno, kadar bo trajno ozdravela.«

»Od danes naprej ste ob vsakem trenutku moj dobrodošli gost. Miza v moji dvorani vam je vsak dan pogrnjena; pojdimo, da se porazgovorimo.«

Vstali so in krenili proti palači. Palaron je stopal v sredi med Hermanom in Martino, grabil ju je za pod pazduho ter ju priliznjeno pritegnil k sebi, kadar jima je kaj važnega povedal. Povedel ju je v najlepšo dvorano ter jima imenitno postregel.

Ob pijači se jim je razvezal jezik in pripovedovanja ni bilo ne konca ne kraja. Oživljali so si stare spomine, polne zanimivih dogodkov. Herman ju je povedel na potapljaljočo se ladjo, opisal je čudežno rešitev in postrežljivost preprostega ribiča na morskem obrežju. Naslikal je lepoto tamošnje pokrajine, kjer je marsikaj znamenitega doživel. Tudi ni pozabil omeniti, da namerava obiskati svojega rešitelja, kar bo izpolnil, čim se bo prvič odpravil na morje.

»Rad bi vas spremil«, je Palaron poskočil veselja. »Mnogo krajev sem že prepoto-

val in še danes čutim veselje do potovanja.«

»Nisem se še odločil. Prav nič ne vem, kdaj bom našel priložnost in pripravno ladjo, nalašč nam ne kaže prirejati izleta.«

»Ali menite, da ne zmorem prevoznih stroškov?« se je Palaron ošabno ponesel. »Desetkrat se lahko odpeljemo čez morje, ne da bi se poznalo mojemu premoženju.«

Martina, ki je bila ves čas nenavadno molčeča, mu je važno pritrdila, pokimala je tudi bratrancu, kar je bogatino silno ugajalo.

»Mi Palaroni smo trdni po imetju in glavni po premoženju, ker smo sinovi plemiške rodovine. Naši predniki so bili mogočni grofi in baroni, katerih bogastvo še ni izčrpano in slava še ni izžarela. Vsak je lahko ponosen na moje povabilo.«

Herman je skrivoma dregnil Martino v nogo, na kar je svarilno naježila obrvi. Oba je zaskrbelo, ali ju Palaron morda ni opazil, zato sta dvignila kozarce ter mu navdušeno napila. Palaron je prezrl opazko, tako je bil zaverovan v prepričanje, da bo skoro napočil spravi dan s trmoglavo Žižmarico, ki mu je prisegla maščevanje.

Danica je sijala visoko na obzorju, ko sta se Herman in Martina razstajala na ulici nedaleč od palače. Prvega je objemalo sladko zadovoljstvo, dočim je bila sestričina vsa zamišljena in potrta.

»Hudo mi je pri srcu«, mu je tožila z bolestnim glasom. »Nekaj mi pravi, da se ne bo srečno izteklo...«

»Zaupaj mi, Martina! Sai ti ni treba vedeti o mojih sklepkih, kar se bo zgodilo, tega ti nisem nikoli povedal...«

»Povej mi, kaj nameravaš?«

»Ne morem, preden ni dognano, kdo je morilec. Potem bo govorila pravica.«

»Sam torej ne boš ničesar ukrenil?«

»Oblastvo ga bo sodilo. Ako je nedolžen, mu ne bomo delali krivice.«

Herman ji je v potrdilo stisnil desnico, kar pa Martino ni moglo popolnoma pcmiriti. Vso noč se je nemirno premetavala po postelji, morile so jo težke slutnje, da se bo njenemu ljubimcu nekaj pripetilo. Ni ji bilo za postaranega vdovca, marveč za njegovo razsipnost, od katere je že toliko časa udobno živel. Z njegovo smrtjo pa bo preminula njegova naklonjenost, kakršne si ne bo več tako lahko pridobila. Bolj in bolj so dozorevale njene misli v trden sklep, da ga mora opozoriti na pretečo nevarnost. Šele v tej odločbi je proti jutru nekoliko zadremala.

20.

»Moje klasje je dozorelo. Osvojil sem si Martino in pridobil njenega bratranca, zdaj se mi ponuja še njegova sestra — zrelo jabolko, ki bo skoro odpadlo v moje naročje. Do sedaj me je sovražila, skoro pa bova pila na prijateljstvo po bratovem posredovanju.«

Tako je modroval plemeniti Palaron nekega jutra kmalu po razveseljivem obisku. Zdaj pa zdaj se je ozrl skozi okno, zakaj od nekod se mu je oglašalo nekaj, kar mu je kalilo sladko razpoloženje.

»Moj sin se je izpozabil«, je hladil neprijetne občutke. »Rekel sem mu le, naj se je pravočasno odkriža, nisem pa naročil umora. Izbral sem mu bogato nevesto; umevno je,

nani na 70.137 Din, redni dohodki pa na 17.135 Din. Primanjkljaj v znesku 53.002 Din se bo pokrila z dokladami, ki so ostale nespremenjene; le trošarina na vino je zvišana od 100 na 150 odstotkov. — V soboto in nedeljo zopet kinematografske predstave v Sokolskem domu. Krasni in zanimivi filmi. Ne zamudite!

VODICE. Skoro vsako nedeljo in tudi ob praznikih se kara raz leco to naše revno in izmorgano ljudstvo ter se mu obeta za trpljenje tega sveta tudi na onem svetu najhujše. Prav tako je predzadnja nedeljo grmelo raz leco, češ, da bi se «Jutro» in «Domovina» ne smela naročati in brati. Torej revno ljudstvo bi smelo čitati samo štivo, ki ga dovolijo gospodje dušni pastirji, katerih naloga bi morala biti skrb za dušo, ne pa za politiko. Mi trpin vemo prav dobro, zakaj je gospoda proti naročanju in branju naprednega, oziroma neklerikalnega štiva. Zaradi tega bomo še za naprej naročali in brali štivo, ki nam razbistruje um, odkriva laži, prevare ter druge stvari, ki jih klerikalno časopisje servira nam revnim param.

KRANJ. (Smrtna kosa.) Te dni je preminul v starosti 77 let veleposestnik in bivši pivovarnar g. Mavrilij Mayr, senijor ene najuglednejših meščanskih rodbin. Blag mu spomin!

BOŠTANJ OB SAVI. Naš Sokol je proslavil svoj praznik z uprizoritvijo Spicardjevih «Patrijotov». Snov igre je kakor nalašč za tako priliko, zato je gledalce zelo zadovoljila. Igralci, večinoma sami novinci, so se zelo potrudili, da podajo igro dobro. — Za praznik pripravlja Sokol Miklavževanje.

ARŽIŠE PRI ZAGORJU. Po preteku 10 let obstoja jugoslovenske države smo prišli marsikje v razmere, kakršne so bile pred 10 leti. Dokaz temu so n. pr. občinske volitve, ki so se vršile 14. oktobra v občini Aržiše. Združili sta se rdeča in črna internacionala ter se posluževali najnesramnejših agitacij proti SDS. Posebno komunisti in socialisti, ki so imeli glavni volilni lokal v županovi hiši, niso izbirali sredstev. Za volilno agitacijo so seveda zopet zlorabljali žalostne trboveljske dogodke. Komunistom in socialistom, ki so imeli firmo Kmetko-delavske liste (nositelj župan Fr. Cencelj), se je posrečilo dobiti 12 odbornikov v občinski zastop. Klerikalci so jih dobili 5, samostojni demokratje pa 8. Še tesnejše prijateljstvo so sklenili komunisti, so-

cialisti in klerikalci po volitvah. Dogovorili so se, da skupno volijo za župana Fr. Cencelja, ki je bil 24. oktobra ponovno izvoljen za župana s 17 glasovi. Demokratje so oddali prazne glasovnice. Na podlagi dogovora med komunisti, socialisti in klerikalci je bilo izvoljenih 5 občinskih svetovalcev, med temi 3 od tako zvane Kmetko-delavske liste in 2 od klerikalcev. Demokratje so oddali ponovno prazne glasovnice. Zadnjo noč pred volitvijo župana so trosili letake naslednje vsebine: «Velika zmaga Kmetko-delavske komunistične stranke. Poraz klerikalcev in demokratov. Pri občinskih volitvah v Aržišah ima naša stranka absolutno večino. Imamo 12 odbornikov, klerikalci 5, demokratje 8. Torej še ponovno ostane župan v naših rokah. Naj živi komunizem, naj živi naš župan Cencelj.» Čudno se nam vidi, da je bil župan Fr. Cencelj takoj zaprišežen. Kot varuh skrinjice Kmetko-delavske liste je oblastvom dobro znan kot vodja tukajšnjih komunistov in zavzema v občinskem zastopu prav važne funkcije.

RIMSKE TOPLICE. Dne 24. novembra je tukajšnja okolica priredila v hotelu «Nova pošta» odhodnico postajenačelniku gospodu Milostu, ki je premeščen k direkciji državnih železnic v Ljubljano. Ker je bil gospod Milost splošno priljubljen, zato se je te poslovnice prireditve udeležilo veliko število ljudi. Takoj po dvajseti uri je otvoril poslovnico prireditve gospod Karel Dvorak, ki je v daljšem govoru orisal življenje in delo gospoda Milosta v Rimskih toplicah, se poslovil od njega v imenu železničarjev, Sokolskega društva in Javne ljudske knjižnice ter mu želel na novem službenem mestu obilo sreče. Nato se je v imenu okolice Rimskih toplic poslovil od g. Milosta naš domačin g. Vinko Supanič, ki je v svojem govoru poudarjal, da si je g. Milost pridobil splošno spoštovanje in priljubljenost ter velik ugled sebi kakor tudi železniški upravi. Pripomnil je, da bo delo g. Milosta zabeleženo v zgodovino Rimskih toplic. Na koncu svojega govora je g. Supanič še v imenu okolice častil g. Milostu k njegovemu

imenovanju na višje službeno mesto. Nadalje so se poslovili od g. Milosta: v imenu pridobitvenih slojev g. Alojz Šmid, veleposestnik in lesni trgovec iz Jurkloštra, v imenu Sokolskega društva Laško g. dr. Dominik Drnovšek, v imenu sosednje postaje Laško g. Sedlaček, v imenu uradnikov g. Prevanovič iz Zidanega mosta ter v imenu tovarne podpetnikov in drugih lesnih izdelkov v Gračnici g. Zdravko Kuhar. Vsi govorniki so se zahvaljevali g. Milostu za njegovo pošteno in neumorno delo, ki ga je storil v tej kratki dobi v Rimskih toplicah. G. Milost se je v kratkem govoru zahvalil za prirejeno mu poslovnico prireditve ter za naklonjenost, ki mu jo je izkazovala okolica pri izvrševanju njegove službe v Rimskih toplicah.

VOJNIK. Podružnici Sadjarskega in vrtnarskega društva ter Čebelarkega društva v Vojniku bosta imeli svoj redni občni zbor na praznik 8. t. m. ob 8. uri v osnovni šoli z običajnim dnevnim redom. Pobrila se bo tudi članarina za leto 1929.

SV. JURIJ OB JUŽNI ŽELEZNICI. V nedeljo 18. novembra je priredilo društvo Ljudska knjižnica v šolski telovadnici igro «Srenja». Igra je splošno ugajala, saj so pa tudi vsi igralci prav dobro rešili svoje vloge. Gledalcev je bilo prav lepo število, posebno okoličanov. Pri nas je še sicer ena dvorana z odrom, in sicer v Katoliškem domu, a tja ljudje ne zahajajo radi, če niso klerikalci. Šola pa je nevtralna in je torej edino pravilno, da se v šoli vrše prosvetne prireditve, ker le-tu so dostopne vsem. Pri predstavah v gostilni poprej so ljudje bili skoro vedno prisiljeni tudi piti. Navadno se razvije na ta način iz prosvetne prireditve pravo pijančevanje. Na podoben način še danes zaključujejo prireditve v Katoliškem domu. Še dolgo v noč se sliši iz gostilniških prostorov petje in vpitje tistih, ki so bili prej pri prosvetni prireditvi. Vemo, da ni namen ne Orla ne Izobraževalnega društva, da se na tak način zaključuje njihovo izobraževalno delo, a dvorana je pač v gostilni. Čudimo se, zakaj klerikalci tako besne proti res izobraževalnim prireditvam v šoli.

ŠMARJE PRI JELŠAH. Podpisani prosi, da se ne verjame Antonu Petrušiču, davčnemu slugi v Šmarju pri Jelšah, ki raznaša neresnične vesti o meni in mojem svaku Černetu, ki biva stalno v Ljubljani. Prosim vsakogar, ki o tem kaj sliši,

SUKNO

iz največjih čevljev in angleških tovarov, zanesljivo in trpežno blago v veliki izbiri in zmernih cenah pri
A. E. SKABERNE, LJUBLJANA

da nisem mogel odobravati zveze s preprosto deklino.»

«Pretil si mu in grozil, da ga boš razdedil», mu je ugovarjala vest. «Zbal se je tvojih groženj in segel po orožju...»

«Predaleč je šel, predaleč. Ordo se je umazal z nepremišljenim dejanjem, ostuden madež moram izmiti z naše rodovine.»

«Ali se ti bo obneslo?» je nehote podvomil.

«Moji koraki ne poznajo ovire», se je potrkal na prsi. «Čarai in čudeže bom delal. Herman je moj stalen gost. Morda bo že danes privedel sestro, kateri bomo dopovedali, da nisem kriv umora njene hčere. Čim se mi posreči, bom priredil veliko potovanje; najel si bom ladjo za izlet v prekomorske kraje.»

Nenadoma pa je nejevoljno odmajal z glavo: «Samo ta Olga mi dela preglavico. Kdo vé, ali je moja hčerka, ali ji je samo podobna? In če ni, zakaj me vselej, kadar se srečava, tako nekam sumljivo pogleda...»

Stopil je k oknu, obrnjenim na cesto; ta dan je bil praznik in množice meščanov so hitele iz mesta na deželo.

«Olga!» je vzkliknil potihoma. «Kam se je neki namenila?»

Kakor da ga je čulo, se je dekle ozrlo v okno, kjer je zagledalo njega — morilca umrle matere. «Oče!» jo je spreletelo. Z gnusom je pogledala v tla in pospešila korake.

Palaron je vzel klobuk in palico ter se je odpravil za dekletom. Sledil ji je v precejšnji razdalji na hribček zunaj mesta; tam se je Olga ustavila ob preprosti kapelici. ka-

mor je pokleknila k molitvi za pokojno mater. Globoko se je zatopila v molitev in prav nič ni opazila, kdo je pravkar došel na griček in sedel na klopico ob znamenju.

Ko se je zbudila iz spominov na nasrečno mater, je vstala ter si otrla solze z belim robcem. Preden se je obrnila, je začutila, da jo je nekdo prijel za ramo.

«Olga, moja zlata!» je dahnil in čakal z razprostrtimi rokami, da bo izpregovorila.

«Morilec!» je kriknila v strahu in srdu. «Morilec!»

«Olga, moj otrok! Daj, da te objamem in poljubim!»

«Pustite me, siroto, kateri ste zastrupili mater...»

«Nisem je, kakor resnično živim. Vem, da me je očrnila teta, ki me peklensko sovraži. Ne upal bi se — oče pred otroka — s krivdo umora. Še danes po letih ti lahko dokažem nedolžnost in zahtevam zadoščenje od vsakogar, ki me podlo obrekuje.»

Dekle se je ustrašilo trdih groženj, vedoč, da mu teta zastrupljenja res ne more dokazati. Njegovo zatrjevanje je prihajalo iz srca; začela je dvomiti o njegovi krivdi, mehčala in topila se ji je beseda — pod pepelom sovraštva je oživela nežna otroška ljubezen.

«Vzljubil sem te ob rojstvu, razen tebe nimam nikogar na svetu», se ji je dobrikal, opazivši njeno spremembo. «Imenitno sem te hotel vzgojiti, a Ogarica te je odnesla kmalu po materini smrti; takrat si bila menda v tretjem letu. Ko sem jo nekoč pozneje vprašal po tebi, mi je odgovorila, da si umrla, zato nisem več mislil na tvojo bodočnost. Ne-

pravno pa sem te zagledal na pokopališču; tako nekam znan mi je bil tvoj obrazek in tetino spremstvo je potrdilo moje domnevanje, da si moja hčerka.»

«Od tedaj sem vas že večkrat videla», je rahlo omenila.

«Pa ni bilo priložnosti, da bi se bila porazgovorila. Zakaj nisi prišla k meni v mojo palačo? Našla bi bila odprto očetovo srce in vse, kar bi bila pozelela. Sicer še ni zamujeno; kadar hočeš, lahko ostaneš pri meni, ali pa te preskrbim za bodočnost.»

«Moje življenje je uničeno!» je vzdihnila ter si pokrila lice z rokami.

«Proč z dvomom in obupom. Kot moja hči boš najbogatejša nevesta... Ali še nimaš nikogar, ki bi te osrečil?»

«Padel je na bojišču...»

«Ubožica! Zdelo se mi je, da te razjeda skrita bolečina. Prav odkrito te pomilujem.»

«Rajši me blagrujte, ker se nisva poročila. Mavzar je vedel za morilca Žižmarjeve Justine...»

«Mavzar! To ime sem nekje že slišal — mladenič, ki mi je ustavil konja...»

«Pa tudi morilca poznate. Oba je skoro istočasno zalotila smrt in počivata v skupnem grobu.»

«Olga, kdo ti je vse to natvezel?» Bogatino so se od strahu zapletala kolena in v grlu ga je dušilo, tako da je komaj še mogel govoriti.

«Prejela sem zanesljivo poročilo», mu je povedala s tresočim glasom.

naj mi to naznani, ker bom zadevo izročil sodišču. Oton Arzenšek, Sv. Rok, Šmarje pri Jelšah.

MALA NEDELJA. Narodno kulturno društvo je v nedeljo 25. novembra ponovilo ljudsko igro »Graničarji«, kljub tako zvanemu »zadnji« nedelji, ko se povsod samo pleše, se je znašlo pri prireditvi zadovoljivo število sosednjega in domačega občinstva, ki zna ceniti požrtvovalno delo diletantov. Uspehi našega društva zelo bodo v oči nekatere prenapete klerikalce. Posebno jih veseli trganje lepakov. Izredno se je odlikoval pri zadnji prireditvi en tak klerikalni zagrizenec. Prišel s plesa je hotel motiti predstavo, a je moral občutiti trde roke društvenih rediteljev, ki vsakega povzročitelja nemirov v Društvenem domu vedno prav hitro postavijo pod kap. Vemo, da treznim in preudarnim članom Sl. pr. dr. taki roboti nastopi ne ugajajo, a druge pomoči ni, kakor da mu kupijo knjigo o lepem vedenju. — Ljudska knjižnica NKD v Društvenem domu bo tekom decembra nabavila večje število novih knjig, ki pa bodo stale lepe vsote. Zato se naprošajo vsi stari in novi člani, da poravnajo članarino za leto 1929. že v decembru.

MALA NEDELJA. Da imamo na malonedeljskem hribčku prav zdrav zrak, se vidi iz tega, da smo pretekli mesec praznovali eno zlato poroko (zakonca Vogrinec iz Moravcev) in diamantno poroko (zakonca Šek iz Moravcev). Vsem slavlencem priskrbe čestitke. Še na mnoga leta! — V zadnjem času se zopet množijo požari v okolici. Tako sta zgorela gospodarsko poslopje posestnice Repove v Trnovcih in škedenj posestnika Znidariča v Moravcih. — Drugič zopet kaj več. Sedaj v zimskem času bomo lažje pisali novice. Naročite si »Domovino« v vsako hišo!

HUM PRI ORMOŽU. (Smrtna kosa). Minuli teden je tukaj umrl po daljši bolezni v 62 letu g. Jakob Zidarič, kmetovalec in bivši župan, ki je zavzemal v naši občini odlično mesto ter bil spoštovan kot značajan mož. Bodí mu ohranjen časten spomin! Težko prizadeti družini in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Po vsej Sloveniji gre glas: Le »Domovina« je za nas!

»Pismo? Pokaži mi ga, morda si ga napčno razumela.

Palaron je prebral usodno naznanilo in mrliško prebledel. Z obema rokama se je zgrabil za glavo in prsi so mu narasle ob globokih vzdihih, ki so se mu izvijali iz grla.

»Ako sem res vaša hči, tedaj je vaš sin moj brat«, je bridko zaihtela. »Pustite me, naj odidem; skrito naj ostane, da sem sestra brezvestnega morilca.«

»Olga!« jo je starec pobožal po licu. »Ali se sramuješ očeta, kateremu očitaš sinovo hudobnost? Hudo se je pregrešil — od živga bi lahko terjali zadoščenje, toda mrtvemu moramo odpustiti. Krivico pa bom popravil.«

»Justine ne morete oživeti...«

»Podprl bom njeno mater, ki živi v siromaštvu. Tudi tebi bom pomagal do udobnega življenja.«

»Rane, ki mi jo je zadalo nepričakovano obvestilo, mi ne morete zaceliti.«

»Olga, daj mi to pismo — za bogato plačilo. Povej mi, koliko zahtevaš?«

»Vzemite ga, njegova vsebina je itak zapisana v mojem srcu.«

Zamenjal ji je pismo za šopek bankovcev, katerih se je dekle sicer branilo, končno pa jih je zavilo v žepni robec. Molče mu je prikimala, ko jo je povabil, naj ga večkrat obišče, na kar je odhitela v dolino.

Tudi Palaron je hotel oditi, a ni se mogel ganiti z mesta. »Vse na svetu pride na dan in vse se maščuje!« je stokal kot bolnik v neznošnih bolečinah. »Prav, da je umrl; boljše je mrt kakor slabo življenje.«

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

ČIŠČENJE TRAVNIŠKE RUŠE.

Vrednost travniške ruše je zelo različna, ne le po sestavi rastlin, ampak — kar je glavno za živinorejce — tudi po tečnosti pridelka. Znano je, da je krma, ki jo dobimo z naših travnikov, različne vrednosti. Kjer je dosti plevela, je prazna in češče tudi naravnost več ali manj škodljiva, če se nahajajo vmes tudi strupena zelišča. Zares tečna je krma s tistih naših travnikov, na katerih je ruša sestavljena iz sladkih in zlatih trav in detelj, posebno še, če se jim je dobro gnojilo, kajti gnoj pospešuje tvorbo beljakovin v rastlinah, te pa zopet večjo tečnost. S takih travnikov dobimo naravno vse bolj tečno krmo kakor iz plevelnih in zapušenih. In da se vse to pozna na užitku in na mlečnosti krav, je več kot jasno.

Na to stran se pa pri nas premalo razmišlja in premalo napreduje. Zaradi plevelnosti travnikov in slabega gnojenja je naše seno bolj pusto in bolj prazno. Vprašanje nastane zaradi tega, kako naj naše travnike čistimo in kako naj dvignemo tečnost pridelane krme, da bo več užitka in mleka?

Travnike lahko čistimo od plevelnih rastlin na dva načina, namreč s pletvijo v širšem pomenu besede (z ročno pletvijo in brananjem), in drugič z gnojenjem. Ročni pletvi travnikov nismo vajeni, dasi jo je treba v gotovem času tudi na travnikih izvajati, sliče kakor na njivah. Raznega plevela se znebimo pa tudi lahko z gnojenjem, posebno raznih pustih trav in takih zelišč. Med travniškimi rastlinami razločujemo namreč gnojilna in pred gnojem bežne rastline. Med prve spadajo zlatne trave in zelišča, med druge pa razne puste trave in razni slabi pleveli. Če gnojimo travnike, dosežemo dvojni uspeh. Prvič jih čistimo od slabih trav in plevela zato, ker se pred gnojem umikajo, in drugič jim dvignemo množino in tečnost pridelka. Oboje pa je tako velikega pomena za naše maloposelstniške gospodarske razmere, da bi se morali povsod lotiti čiščenja travnikov s pomočjo gnojenja. Gnojenje nam zagotavlja bogatejšo in bolj tečno pridelko, ki so

glavna podlaga za napredek naše živinoreje. Brez gnojenja ni čistih ne rodovitnih travnikov pa tudi ne uspešne živinoreje!

ŠTAJERSKE KOKOŠI.

Za povzdigo perotinarstva se je pri nas še premalo storilo, dasi je ta vejica našega gospodarstva vredna vsega pospeševanja. Znano je, da se z njo lahko ukvarjajo tudi naši najmanjši posestniki, kar ji daje še poseben pomen, in da nam prinaša ta reja s svojimi jajčnimi pridelki milijonske dohodke na leto.

Med kure, ki so znane po svojih dobrih lastnostih v inozemstvu in ki bi jih morali doma še vse bolj vpoštevati, spadajo tako imenovane štajerske kokoši, ki jih redimo že od nekdaj na Štajerskem in drugod po naših slovenskih krajih. Zaradi izvrstnega mesa in dobre nesnosti je ta pasma že svetovno znana. Tudi doma bi morali njeno rejo še bolj širiti kakor se to danes godi. V zadnjem času sta prišli dve knjigi o perotinarstvu na svetlo, ena v slovenskem jeziku, druga obsežnejša v srbskem jeziku, pa nobena ne omenja niti z besedico te dobre domače pasme, kakor da bi je sploh ne bilo. Po najboljših nemških knjigah v Nemčiji se pa z besedami in podobami ta pasma hvali, ker je tega tudi vredna. Tukaj se peč jasno kaže, kako malo poznamo svoje domače priroke in zaklade! To omalovaževanje domače pasme je naravnost sramotno za nas!

Štajerska kokošja pasma je najbolj znana po svojih rdečih petelinih in rjavih kokoših, ki so srednje velike. Dobe se pa tudi z belo in grahasto barvo. Kar je posebno značilno, so bele ali rožnobarvne noge. Ta barva se kaže tudi na telesni koži. Znano je, da so od nekdaj sloveli štajerski kopuni in pulardi (pisane mlade kokoši) za najfinejšo pečenko. Ta pasma se odlikuje po drugih dobrih lastnostih, ker daje prav dobre jajčarice, pri tem pa utrjene in malotrebne živali, kar jih usposablja še posebej za razmere malega posestnika. Pridne so tudi za pašo, ker gredo rade za živežem. Dobre štajerske jajčarice zneso na leto po 120 jajc, pa tudi 150 in več. V tem pogledu tekmujejo danes z najboljšimi inozemskimi kurami.

Štajerske kokoši so bile letos v Ljubljani razstavljene na jubilejni kmetijski razstavi, in bi

Po mučnih notranjih bojih se je končno utrgal od tal in odšel počasi proti mestu. Pred palačo ga je čakal deček z drobnim pismom, katero mu je izročil in odbrzel s skromnim darilom.

Meneč, da je pismo od upravitelja njegovega podjetja, mu ni posvetil takojšnje pozornosti. Šele ko je prišel v sobo, ga je odprl in prečital. Pred očmi se mu je zavrtelo, omamljen se je zgrudil v naslanjač. Pismo z neznano pisavo je obsegalo eno samo vrstico, ki se je glasila: »Bodí previden in pozoren. Nekdo ti streže po življenju!«

»Kdo?« se je tresel kakor bilka v viharju. Ko se je nekoliko pomiril, je odložil Olgino pismo v predal, kjer je hranil važne listine. Pripravil je ključ, a ga je v hipni zmedenosti pozabil zakleniti. Spomnil se je skrivnostnega ogledala — darila ciganske kraljčine, ki mu bo v nevarnem trenutku pokazalo zavratnega morilca. Zdaj se bo uresničilo njeno prerokovanje, polovico premoženja bi hotel žrtvovati za koristen nasvet. Toda kod naj jo išče — čarodejko? Ciganska tolpa je že davno odpotovala in težko bi se dalo dognati, kje se je utaborila.

Po zgubančenem čelu so se mu nabirale svetle znojne kaplje, silile so mu v oči ter mu ovirale pogled v ogledalo. Stal je ob oknu, obrnjenem na vrt, ki se je raztezal v podolgasti smeri med obzidjem za palačo. Zdajci je zapazil v ogledalu cipreso in za njo se je premikala človeška senca. Kmalu se mu je pokazala vitka moška postava.

»Herman!« je viknil, spoznavši znano obličje. Iz roke mu je padlo ogledalo ter se je

razbilo, kar je pomenilo nesrečo. Preplašen jo je ubral na vrt in begal med grmovjem, išoč primerno skrivališče. Skril se je v lopico ob vhodu; tu je sklenil počakati njega, katerega je povabil na sestanek. Bodalo in samokres je spravil pod mizni prt, v duhu pa se je pripravljaj, kako se bo spopadel z napovedano usodo.

»Naj le pride!« se je ugriznil v ustnico. »Najprej mu bom izprašal vest in nato mu posvetim, ako bom slutil nevarnost. Prav nič ne bom odlašal in prizanašal.«

»No, in če pride v spremstvu Martine?« se je ustrašil morilnega namena. »Potem se bo treba seveda krotiti, pa tudi on ne bo v njeni navzočnosti ničesar ukrenil.«

»Morda pa me je kdo potegnil«, je dvomil o resničnosti neznanega opozorila. »Hermanu sem vendar ponudil prijateljstvo, pristna je bila vsaka njegova beseda, nikjer nisem opazil hinavščine ali hudobnosti.«

»Pa vendar se mi je pokazal v ogledalu. Za danes je povabljen ter ga z gotovostjo pričakujem.« Zgrabil je samokres in stekel v palačo; spomnil se je, da ni zaklenil predala, kamor je položil Olgino pismo, zakaj prav tam hrani tudi važno sinovo pismo, ki mu ga je poslal iz tujine.

(Konec prih.)

Otroška modrost.

Sinček: »Ata, prosim te, naroči Miklavžu, naj mi prinese trobento!«

Oče: »Da me boš potem pri delu motil!«

Sinček: »Nič se ne boj, saj bom trobental samo takrat, ko boš ti spal...«

bilo žeteti, da se čim bolj razširijo povsod po naših krajih. V zadnjem času je vpeljala veliko rejo teh živali grofica Herberstein na svojem posestvu v Velenju. Dobili smo s tem velik perotinski zaved, kjer se z največjo skrbnostjo odpirajo na podlagi točne kontrole o nesnosti plemenske živali in kjer se že danes lahko dobe najboljše plemenske živali za rejo in za nesenje.

Tedenski tržni pregled

ZITO. Razpolženje za nakupovanje na svetovnem trgu je postalo prijaznejše. Na ljubljanski blagovni borzi 4. t. m. (postavljeno na slovensko postajo so ponujali: pšenico, baško, po 290 do 295 Din, turšico, ameriško, po 315 Din 50 p do 320 Din, oves, baški, po 295 do 297 Din 50 p, moko «0» po 430 do 435 Din.

ZIVINA. Cene postajajo malo čvrstje. Na dunajskem sejmu, kamor se izvažajo precej živine iz naše države, so cene malo poskočile.

HMELJ. Padanje cen se je zopet zaustavilo. Zateški hmeljarji zopet zahtevajo višje cene. V Nürnbergu se je plačeval jugoslovanski hmelj po 16 Din 30 p do 24 Din 40 p za kilogram.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi se je dobilo 4. t. m. v valutah:

1 dolar za 56-60 do 56-80 Din;
v devizah pa (okroglo):
1 avstrijski šiling za 7-98 do 8-01 Din;
1 madžarski peng za 9-90 do 9-93 Din;
100 italijanskih lir za 296-72 do 298-72 Din;
1 dolar za 56-78 do 56-98 Din;
100 francoskih frankov za 221-29 do 223-29 Din;
100 češkoslovaških kron za 168-18 do 168-08 dinarjev.

Sejmi

9. decembra: Mokronog.
10. decembra: Sv. Jurij ob južni železnici (okolica), St. Ilj v Slovenskih goricah, Dobova, Litija.
11. decembra: Martjanci.
13. decembra: Zalec, Nedelišče (za živino), Ljutomer (za živino in blago), Trbegovci-Sv. Duh

na Stari gori, Sv. Peter pod Svetimi gorami, Mengeš, Jurklošter, Gornji Logatec, Radovljica.
15. decembra: Zirovnica.

DOMAČE NOVOSTI

* **Princeška Zvezdana.** Konzorcij «Jutra» je prišel na dobro misel, da je začel izdajati Mladinsko knjižnico «Jutra» v zvezkih. Vsak teden bosta izšla po dva zvezka. Kot prva je začela izhajati že znana in med otroki izredno priljubljena «Princeška Zvezdana» katere prvi zvezek je priložen današnji številki «Domovine». Vsebinsko «Princeška Zvezdana» je zelo napeta, ob enem pa vzgojna. Starši, privoščite otrokom lepo zabavo in nabavite si sproti vsak zvezek pri razpečevalcih časopisov. Vsak zvezek stane le 1 dinar. Priporočamo najtopleje!

* **Bolezen angleškega kralja trajno resna.** V bolezen angleškega kralja Jurija je sicer nastopilo trenutno izboljšanje, vendar je njegovo življenje še vedno v največji nevarnosti.

* **Za župana šmihel-stopiške občine** je bil izvoljen s klerikalnimi glasovi dosedanji župan g. I. Brulc, za prvega svetovalca pa g. Fran Pleško. Proti občinskim volitvam teče še tožba KDK, ki se nahaja pred upravnim sodiščem v Celju.

* **Gradba velike tekstilne industrije v Kranju** vidno napreduje. Enonadstropna tkalnica, skladišče, stavba za tiskarno in stranski prostori so že pod streho. Sedaj gradijo kotlarno, cesto ob savskem bregu do tovarne ter lastna industrijska tira.

* **Pisma s slovenskimi naslovi v Julijski Krajini** pograbi po poštah uradih fašistični tajniki, jih odpro in potem šikanirajo pisce in naslovlence. Na sedež tržškega fašija je bil te dni pozvan neki uradnik, ki je napisal na pismo svojemu prijatelju naslov deloma v slovenščini. Prijeli so ga trdo in mu ukazali, da on kot javni

uradnik ne sme pisati slovensko. Ako bo še kaj takega storil, bo izgubil službo.

* **Okrajno sodišče v Ptuj** ima le tri poslovne dneve tedensko ker ni denarja za kurjavo. Poslovanje okrajnega sodišča v Ptuj se je moralo reducirati kar na tri dneve v tednu, ker pravijo v Beogradu, da ni denarja. Pod kleroradikalno vlado se škandali res kar vrste drug za drugim. Če bo šlo tako naprej, bomo kmalu imeli albanške razmere.

* **Nedolžna žrtev prvodecembrskih dogodkov v Zagrebu.** Pri demonstracijah 1. decembra v Zagrebu je bil ustreljen 16letni Stanko Petrič, rodom iz Ljubljane. Svoj čas je stopil kot vajenec v službo brivskega mojstra Pejaka. Ko pa je ta prodal svojo brivnico, je ostal pokojni Petrič brez mesta. Napotil se je torej k svoji materi, Mariji Petričevi v Kranjsko goro. Pred dnevi se je zopet vrnil v Zagreb, kjer ga je na ulici srečala teta Ivka Stepičeva, soproga uradnika Okrožnega urada za zavarovanje delavcev, ter ga vzela k sebi. Na narodni praznik dopoldne je šel na sprehod, prišel med demonstrante ter ga je pri spopadu s policijo zadela krogla.

* **Zadoščenje odstavljene županu Ažmanu.** Iz Radovljice pišejo: Kakor znano, je bil tik pred blejskim praznikom KDK odstavljen leški župan g. Ivan Ažman, češ, da je zagrešil razne nepravilnosti, zaradi katerih je bila proti njemu vložena tudi sodna ovadba. Po skoro 3 mesecih se je končno le dni vršila pred okrajnim sodiščem v Radovljici razprava, na kateri je bil g. Ažman oproščen vsake krivde in kazni. Dobil je torej popolno zadoščenje. A klerikalce to nič ne briga. Oni so zadovoljni, da so ga spravili z županskega mesta, in jih nič ne boli, da se je sedaj tudi sodno izkazalo, da so bili njihovi razlogi izvit iz trte.

* **Preselitev murskosoboške orožniške postaje.** Orožniška postaja v Murški Soboti se je nahajala do sedaj nekaj kilometrov izven mestnega okoliša, v Pušči. Sedaj pa je poveljstvu čete uspelo dobiti v Soboti primerne prostore in sicer v hiši industrije Hartnerja, kamor so tovorni avtomobili prepeljali vso opremo in kjer se od sedaj naprej nahajajo pisarne, komanda in vod.

* **Predilnica v Trzinu v Julijski Krajini.** Od Brunnerjeve predilnice v Podgori je pričakovalo goriško mesto veliko zaposlenje domačega ljudstva. Upanje pa je splavalo po vodi. Posla je

ZENINI IN NEVESTE

kadar kupujete bala, oglejte si bogato zalogo vseh vrst manufakturnega, volnenega, svilenega, platnenega blaga pri znani trvdki

A. E. SKABERNE, LJUBLJANA

A. S. Puškin — G. Strniša:

Razbojnik Dubrovski

(Dalje)

«Kaj želi gospod?» je vprašal Deforž po francosko in se mu uslužno priklonil.

«Škoda, ti se po rusko še nisi naučil», je omenil Pafnutič in povedal v slabi francoščini, da bi rad prenočil z njim.

«Gospod, zelo rad prenočujem z vami», je odgovoril Deforž.

Anton Pafnutič, zadovoljen s svojim znanjem francoščine, je pohitel takoj urediti vse potrebno.

Gostje so se jeli med seboj poslavljati in odhajati v določene jim spalnice, a Anton Pafnutič je odšel z učiteljem na krilo hiše. Noč je bila temna. Deforž je svetil po hodniku s svetiljko. Anton Pafnutič je šel dokaj bodro za njim, od časa do časa stisnivši k sebi denarnico, ki jo je imel na prsih, da se prepriča, da ima denar še pri sebi.

Ko sta prišla v sobo, je učitelj prižgal svečo in oba sta se jela slačiti; med tem je Anton Pafnutič štikal po sobi, pregledoval vrata in okna ter pri tej preiskavi, ki ni zadovoljila, zmigaval z glavo. Vrata so se zapirala z zapahom, okna niso imela iti dvojnih okvirov. Poskušal se je pritožiti pri Deforžu, toda njegovo znanje je mejilo samo na par besed, ki jih je izustil pri mihi. Francoz ga ni razumel in Anton Pafnutič je bil prisiljen, prekiniti svoje jadikovanje. Postelji sta bili obrnjeni druga proti drugi, oba sta legla in učitelj je upihnil svečo.

«Zakaj ste ugasnili luč?» je zavpil Anton Pafnutič v zmrcvarjeni francoščini, «jaz ne morem spati v temi.»

Deforž ni razumel njegovega klca in mu je želel lahko noč.

«Prokleti maharadža», je godel Pafnutič, zavijajoč se v odejo. «Ali je moral svečo ugasniti! Njemu ni to nič. Jaz ne morem spati brez luči. «Gospod, gospod», je klical.

Toda Francoz ni odgovarjal in je skoro zahropel.

«Že smrči, beštija francoska,» si je mislil Anton Pafnutič, «a meni ni za spanje. Zdaj lahko pridejo skozi odprta vrata tatovi ali pa skozi okno, a te beštije bi niti s strelom ne vzbudil. Gospod, gospod, vrag te vzemi!»

Anton Pafnutič je umolknil, trudnost in vinski vzduh sta polagoma zmagala njegovo bojazen, jel je dremati in skoro ga je obvladal globok spanec.

Na čuden način se je prebudil. V snu je čutil, da nekdo grabi pod njegovo srajco. Anton Pafnutič je odprl oči in videl pri bledem svitanju jesenskega jutra pred seboj Deforža: Francoz je držal v eni roki žepno pištolo, a z drugo je odvezoval denarnico, privezano okrog Pafnutičevega života. Anton Pafnutič se je napol onesvestil. «Kaj hočete?» je spravil iz sebe s trepetajočim glasom.

«Tiho, molči», je odgovoril učitelj v čisti rusčini. «Molčite, ali ste izgubljeni, jaz sem Dubrovski.»

11. poglavje.

Zdaj prosimo čitatelje za dovoljenje, da razložimo te zadnje dogodke v naši povesti

z doživljaji, ki jih še nismo imeli priliko povedati.

Na postaji v čuvajnici paznika, ki smo ga že omenili, je sedel v kotu popotnik ponižnega in potrpežljivega izraza, podoben človeku, na katerega se niti ne ozreš na državni cesti. Gost ni zahteval ne čaja ne kave in sploh ničesar, temveč je le gledal skozi okno in žvižgal počasi pred se v največjo nejevoljo preglednice, ki je sedela za pregrado. «Odkod je poslal Bog tega postopača? Kako poživigava!» je mrmrala polglasno.

«Kaj?» jo je zavrnil preglednik, «ali je to kaj slabega? Pusti ga vendar!»

«Kaj slabega,» je odvrnila srdita soproga, «ali ne poznaš znaka?»

«Kakega znaka? Ali naj mu žvižganje privabi denar iz žepa? Pri nas je vseeno, če se žvižga ali ne, denarja vendarle ni in ga ni.»

«Naj se vendar Sidorič že odpelje. Daj mu konje, naj gre k vragu!»

«Naj počaka, Pahomovna. V konjarni so samo tri trojke, četrti se mora odpočiti. Poleg tega lahko pridejo bogati ljudje, nočem si zlomiti vratu zaradi Francoza. Čuj, eden je že tu. Pa vendar ni general.»

Na krilu se je vstavila kočija. Raz kozla je skočil sluga in odprl vrata. Vstopil je v čakalnico mlad mož v vojaški uniformi z belo čepico, takoj za njim je nesel sluga škaflo in jo postavil na okno.

«Konje,» je ukazal častnik s poveljujočim glasom.

«Tako,» je odgovoril preglednik, «ali želite potno dovoljenje za konje?»

vedno manj in delavce odpuščajo po rsti. Sedaj se bo otvorila znova predilnica v Tržiču. Dogovori med tvrdko Brunner in italijansko trgovsko banko glede finančne strani podjetja so že končani. Tako se Brunner seli iz Podgore v Tržič. To bo za Gorico in okolico velik udarec.

* V Malem otoku pri Postojni so pokopali 21. t. m. vpokojenega železničarja Frana Klemenca, starega 61 let. Blag mu spomin!

* Otvoritev vodovoda v Laškem. V soboto dopoldne se je v Laškem vršila na slovesen način otvoritev novozgrajenega vodovoda. Otvoritve se je udeležilo mnogo povablencev.

* Na Vrhpolju pri Vipavi so otvorili za borbo proti jetiki dispenzarij, ki ga bo vodil vipavski zdravnik dr. Delpin. Do tega človeka pa Vipavci ne morejo imeti zaupanja, ker je že tolikokrat pokazal svoje sovraštvo do slovenskega ljudstva. Ta zavod mora biti v rokah zdravnika z dobro srčno kulturo, sicer bo postal mučilnica.

* Nova številka «Skovirja», ljubljanskega šaljivega 14dnevnika, bo izšla v soboto z najpestrejšo šaljivo vsebino in številnimi slikami. Opozorjamo tudi na sloviti Wallaceov detektivski roman «Skrivnost Rdečega kroga», ki ga objavlja «Skovir». Četrtno stane «Skovir» samo 15 Din, posamezna številka pa 3 Din. Stare številke se dobe po znižani ceni 2 Din. Kdor hoče imeti začetek romana, še lahko dobi vse številke. Čim bolj bo raslo število naročnikov, tem prej bo dana možnost izhajanja vsak teden in znižanja naročnine. Zdaj ob koncu leta prosimo vse, ki imajo zapisel za šalo, da pomagajo nabirati naročnike. Naj enemu slovenskemu šaljivemu listu naj bo omogočeno življenje. Kdor dobi šest naročnikov in pošlje zanje po polletno naročnino, bo dobival «Skovirja» vse leto zastonj.

* Gospodinji-ki koledar Jugoslovenske Matice za leto 1929. prinaša mnogo praktičnih in poučnih navodil ter nasvetov za vsako gospodinjico. Njih kuhinjskih receptov je skupno 55. Razen teh prinaša koledar tudi deset nedeljskih jedilnih listov s točnimi proračuni. V drugem delu koledarja se nahaja praktično urejen troškovnik za vse dni v letu, kamor zapisuje gospodinja vse svoje izdatke. Naprodaj je koledar pri vseh podružnicah Jugoslovenske Matice v Sloveniji, po vseh knjigarnah in pri Jugoslovenski Matici v Ljubljani, Šelenburgova ulica 7/II. Cena za člane 16 Din, za nečlane 20 Din.

* Pogrešan. V Trobedolu (občina Sv. Rupert nad Laškem) je izginil 4. novembra od doma rudniški paznik Štefan Cilenšek. Vzel je s seboj 670 dinarjev in vaščani so ga videli, da je odšel v smeri proti Dobju. Splošno se domneva, da je izvršil samomor. Komur je o Cilenšku kaj znanega, naj sporoči orožniški postaji v Štorah ali pa policiji v Celju.

* Skrlatinka v Bubnjareh že dolgo časa razsaja. Sedaj je prestopila Kolpo ter se pojavila v Radovičih.

* Za Jugoslovensko Matico. G. Metod Požega, šolski upravitelj v Bohinjski Bistrici, je nakazal zbirko 131 Din. — Pri poroki g. Toneta Bergerja, posestnika v Preserjah, je bilo nabranih 100 Din.

— V znak protesta proti ukinjenju «Goriške Straže» je zbral med svojimi znanci g. Leopold Pelican v Tržiču 60 Din. — Jugoslovenska Matica se vsem darovalcem prav iskreno zahvaljuje. Posnemajte!

* Huda avtomobilska nesreča se je pripetila nedavno na cesti blizu Guštanja. Usnar Štefan Savec iz Slovenjgradca in njegova žena Marija sta se z avtomobilom peljala na sejem v Guštanj. Že blizu Guštanja je avtomobil zavozil v cestni jarek; le s težavo ga je Savec spravil zopet na cesto, a že v naslednjem trenutku je avto zdrknil v jarek na drugi strani ceste. Avtomobil je pokopal pod seboj Savca in njegovo ženo. Reševalna postaja iz Guštanja je z velikim naporom potegnili oba ponesrečence izpod avtomobila. Marija Savčeva je bila smrtnonevarno poškodovana in je kmalu nato izdihnila. Njenega moža pa so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, kjer je tudi podlegel poškodbam. Nesrečna zakonca zapuščata tri odrasle otroke. Huda nesreča je med tamkajšnjim ljudstvom vzbudila splošno sočutje.

* Nesreča na lovu. Te dni je odšel strojevodja Anton Weiseisen, zaposlen pri gozdni upravi barona Borna v Tržiču, na lov. Nesreča je hotela, da se mu je na lovu karabinka nenadoma sprožila in ga težko ranila v levo roko. Prepeljali so ga v bolnico.

* Za Miklavža, božič in novo leto je izdala Jugoslovenska Matica osem novih, prav originalnih razglednic. Vsaka stane 1 Din. Slovenci, kupite te razglednice, ki niso nič dražje od tujih. mnogokrat manjvrednih razglednic. S tem podpirate predvsem domačo umetnost in Jugosloven-

ske Matico. Razglednice so povsod naprodaj. Kjer jih še ni, zahtevajte, da si jih nabavijo.

* Smrtna nesreča v gozdu pri Boštanju. Iz Boštanja ob Savi nam pišejo: V soboto 1. t. m. se je v graščinskem gozdu pri Rukenštajnu zgodila smrtna nesreča. Kakih 15 m nad mestom, kjer so trije delavci razžagovali hlode, se je ne prav debela, a visoka bukev nenadoma sama s koreninami vred nagnila ter pri padcu pobila 23 letnega Marka Cesarja iz Podgorja (občina Zabukovje pri Sevnici). Njegov brat se je rešil z urnim skokom v stran, tretji tovariš pa je ušel sigurni smrti s tem, da se je na mestu vlegel med hlode. Ponesrečenca so v torek pokopali na boštajnskem pokopališču.

Slivovko, pelinovec, brinjevec, rum in hruševac

si lahko napravite z našimi esencami. Steklenica za napravo 4 do 5 litrov žganja stane samo 20 Din, po pošti 32 Din. — Točno navodilo priloženo.

Drogerija A. KANC s. nova, Ljubljana
Židovska ulica stev. 1. 265

Kupujemo brinjevo olje.

* Smrt v senu. Krovski pomočnika France Peklenk in Jakob Klančar iz Hrenove ulice sta nedavno popravljala in prekrivala streho žabjakevega gospodarskega poslopja na Poljanski cesti v Ljubljani. Videla sta izpod sena moleti par škornjev, a meneč, da gre za slučajnega prenočevalca, se škornjev nista niti dotaknila. Po kosilu sta se zopet vrnila na streho, a neznanec je še vedno nepremično počival v isti legi kakor prej. Prijela sta neznanega zaspanca za škornje ter izvlekla mrtvo truplo. Ljudje so v že razkrajajočem se mrtvecu spoznali 72letnega bivšega ljubljanskega mesarja Ivana Boštjančiča. Mož, ki je izvrševal na stara leta poklic gonjača živine, je pred več dnevi kakor že večkrat prej prišel v žabjakovo gostilno ter prosil prenočišča. Gospodar mu je prenočišče dovolil in Boštjančič je zlezal na hlev v seno. Tam pa ga je ponoči zadela kap in ostal je v senu 14 dni, ne da bi ga kdo pogrešil.

* Huda železniška nesreča 29. novembra dopoldne se je pripetila nova železniška katastrofa, in sicer pred samim Beogradom, na tako zvani

«Ne, jaz ga imam, pojdem v stran... Ali me ne poznaš?»

Preglednik se je zasukal in šel priganjat voznika. Mladi častnik je jel hoditi gor in dol po kavalnici, šel za pregrado in tiho vprašal preglednico: «Kdo je ta popotnik?»

«Bog vé,» je odgovorila preglednica, «neki Francoz je. Že pet ur je tukaj, čaka na konje in vižga pred se. Siti smo ga že.»

Mladi častnik je ogovoril popotnika po francosko: «Kam se izvolite peljati.»

«V bližnje mesto,» je odgovoril Francoz, «odtod se popeljem k nekemu vlastelinu, ki me je najel za domačega učitelja, ne da bi me videl. Mislil sem, da bom danes že na cilju, toda gospod preglednik tu je, kakor vse kaže, odločil drugače. V teh krajih se težko dobé konji, gospod častnik.»

«Pa h kateremu teh vlastelinov ste namenjeni, je vprašal častnik.

«K Trojekurovu,» je odvrnil Francoz.

«K Trojekurovu? Kdo je to?»

«O njem sem čul malo dobrega. Pravijo, da je zelo ošaben, trmast ter sirov v obče vanju s svojimi domačimi, da vse trepeče že pred njegovim imenom. Napram domačim učiteljem je baje brezobziren.»

«Za božjo voljo, Vi si upate stopiti v službo pri taki zverini?»

«Kaj naj storim, gospod častnik. Ponudil mi je visoko plačo 3000 rubljev na leto in vse prosto. Morda bom jaz srečnejši od drugih. Doma imam staro mater, polovico plače bom pošiljal njej, da se preživi, s preostalim za služkom si zberem v petih letih mal kapital,

ki bo baš zadoščal, da postanem v bodoče neodvisen. Potem se bom vrnil v Pariz in poskusil s trgovino.»

«Ali vas na domu Trojekurova kdo pozna?» je vprašal častnik.

«Nihče,» je odgovoril učitelj. «Sprejel me je po posredovanju nekega svojih prijateljev, katerega kuhar je moj deželan. Vedeti, namreč morate, da nisem poklicni učitelj, temveč izučen slaščičar, toda čul sem, da pri vas učiteljski poklic neprimerno več nese.»

Častnik se je zamislil. «Poslušajte,» je prekinil Francoza, «ponudim Vam namesto te službe 10.000 rubljev na roko pod pogojem, da se takoj vrnete v Pariz.»

Francoz je začudeno pogledal oficirja, se nasmehnil in zmajal z glavo.

«Konji so pripravljeni,» je dejal vstopivši preglednik.

Sluga je javil isto.

«Tako,» se je odzval častnik, «umaknita se za trenutek!»

Onadva sta odšla.

«Jaz se ne šalim,» je odgovoril francosko. «10.000 rubljev sem pripravljen dati, a zahtevam, da mi daste svoje listine in da se odстранite.»

Pri teh besedah je odprl škatlo in vzel iz nje par zavitkov bankovcev.

Francoz je bulil z očmi in ni vedel, ali sanja ali je resnica.

«Moja odsotnost, moje listine,» je ponovil začudeno. «Tu so moji papirji... Toda, Vi se šalite. Čemu Vam bodo moje listine?»

«To vas ne briga. Vprašam Vas, ali soglašate ali ne.»

Francoz, ki ni mogel verjeti svojim očem, je izročil častniku svoje papirje, ki jih je slednji pazljivo pregledal.

«Vaš potni list, priporočilno pismo, rojstni list! Prekrasno. No, tu Vaš denar, potujte nazaj! Pozdravljeni!»

Francoz je stal kakor vkopan. Častnik se je še enkrat obrnil:

«Kmalu bi pozabil najvažnejše. Dajte mi častno besedo, da vse to ostane med nama... Častna beseda?»

«Moja častna beseda,» je odgovoril Francoz, «toda moje listine, kaj naj storim brez njih?»

«Ko pridete v bližnje mesto, prijavite, da Vas je propal Dubrovski. Verjeli Vam bodo in Vam dali potrebna izpričanja. Zdravili! Dal Bog, da pridete skoro v Pariz in da najdete tam svojo mater zdravo!»

Dubrovski je šel iz sobe, sedel v kočijo ter se odpeljal.

Preglednik je pogledal skozi okno in ko je voz oddrdral, se je obrnil k svoji ženi z vzklikom: «Pahomovna, ali veš, kdo je bil to? Dubrovski.»

Preglednica je skočila k oknu, pa bilo je prepozno. Dubrovski je bil že daleč. Prijela je karati moža: «Za božjo voljo, zakaj mi nisi tega prej povedal? Rada bi si ogledala Dubrovskega, a zdaj naj čakam, da se spet vrne. Brezvestnež ti, si res pravi brezvestnež!»

(Dalje prii.)

Carevi Čupriji med beograjsko in topčidersko postajo. Trčila sta skupaj mešani in tovorni vlak. Udarci je bil tako silen, da sta se lokomotivi zarili druga v drugo, 12 vozov pa je zdrknilo preko nasipa. Mrtva je 1 oseba, več pa ranjenih. Strojvodji tovrnega vlaka je odtrgalo obe nogi.

* **Deček pod konjskimi kopiti.** Posestnik Franc Bohinc iz Praš pri Mavčičah, se je bil te dni ustavil pri gostilni »Zorec« pri savskem mostu v Kranju. Okrog 16. ure je naročil gostilniškemu hlapcu, naj mu napreže konja, da se odpelje domov. Pri vprezanju se je pa konj nenadoma postavil na zadnje noge, se izmuznil preplašenemu hlapcu ter zdirjal na cesto. Sredi državnega mosta je zdvijani konj prišel med dva voza in se spotaknil. Bliskoma pa se je zopet pobral in ubral pot proti kolodvoru. Ljudje so se preplašeni unikali. Malo pred kolodvorsko restavracijo je stekel čez cesto 12letni Viktorček Kristan, doma iz Vodice, da bi ušel splašenemu konju. Toda bilo je že prepozno. Konj se je vzpel pred fantom in ga preskočil. Z zadnjima nogama pa ga je spodbil v vajeti, ki so ga vrgle s ceste preko roba na nižje ležečo stezo. Ljudje, ki so bili priče temu prizoru, so od strahu kar onemeli. Razburjeni so hiteli k ležečemu dečku in ga dvignili. Fantek je bil otrpel od prestrašenosti in je čutil tudi bolečine. Prvo pomoč mu je nudil zdravnik dr. Bežek. Ugotovil je, da je dobil le manjše praske na glavi, da pa se je močno pretresel.

* **Huda priča.** Te dni se je vršila na litijskem sodišču neka civilna pravda. Za pričo je bil pozvan tudi kmet Janez iz litijske okolice. Ko je prišel izpovedovati svoje mnenje njegov sosed, se je Janez, ki ni bil zadovoljen z njegovim pričevanjem, zelo razburil. Naglo je pristopil k sosedu in preden se je kdo izmed navzočih zavedel, je Janez že položil sosedu svojo trdo roko na obraz in glavo. Priča je bila mahoma krvava, srboritega Janeza pa so posadili v luknjo.

* **Za kralja se je izdajal.** Nenavadno drzno pustolovščino si je dovolil neki Josip Rostohar iz Trnovega v brežiškem okraju. Potikal se je zadnje čase po Dolenjskem in v litijski okolici. V neki hiši blizu St. Ruperta sta mu dve ženski omenili, da je »čudno podoben« kralju Aleksandru in prebrisani slepar je takoj začel na račun lahkovernežev uganjati svoje pustolovščine. Nastopal je pri kmetih precej samozvestno in jim strmečim pripovedoval: »Kralj ni odpotoval v Pariz. To smo dali kar tako napisati. V resnici potujem skrivaj po državi, da spoznam svoje ljudi.« Glas o nenavadnem pustolovcu je prišel na uho tudi svetokrižkim orožnikom, ki so ga vlovili in spravili v litijske zapore.

* **Velik vlom v Šmarjeti.** Eno zadnjih noči je bilo vlomljeno v Šmarjeti pri Novem mestu v trgovino posestnika in gostilničarja g. Janka Moleta. Vlomilci so odnesli 25.000 Din gotovine ter mnogo manufakturnega blaga. Skupna škoda se ceni na 60.000 Din. Orožniki iz Škocjana so uvedli zasledovanje. Pri podrobni preiskavi so našli na stopnicah kol in kratke vrve.

* **Prisilno delavnico si je prislužil.** Delavec Jože Kolenc, doma iz Celja, je bil kljub svojim 26 letom že 12krat občutno kaznovan zaradi raznih grehov. Vse kazni pa mladega nepridiprava niso izboljšale. Pri celjskem okrožnem sodišču se je moral zopet zagovarjati zaradi neklih nerodnosti in je bil obsojen na tri mesece zapora. Po prestani kazni ga bodo odpravili v prisilno delavnico.

* **Potepin Martin Keše,** ki je precej nevaren tujemu imetju, je bil pomladi izgnan za nedoločen čas iz območja celjskega političnega okraja. Toda Martin nikakor ne more pozabiti lepe celjske okolice. Pred dnevi se je zopet pojavil v bližini. Orožniki so ga pa izsledili ter oddali celjskemu sodišču.

* **Sleparstvo in beg izdajatelja lista »Ilustrovani tjednik«.** Nedavno je izšla v Zagrebu prva številka »Ilustrovanega tjednika«, ki je bil v velikem obsegu razposlan tudi v Slovenijo. Izdajatelj lista je bil v Ljubljani dobro znani Anton Pesek, v zadnjem času baje izdelovatelj mila. Pri svojem časopisnem podjetju je Pesek najel

„Veselite se
z menoj“

pravi mlada gospa
Mica. „Zmeraj bom
vesela in dobre volje,
ker mi ne preti nikaka
težka muka, odkar
RADION pere sam.“

Varuje perilo!

pet inkasantov, ki so morali položiti kavecijo. Njim je izjavil, da bo kupil veliko Albrechtovo tiskarno in da bo izdajal »Ilustrovani tjednik« v lastni tiskarni. Pesek je nabral približno 52.000 dinarjev kavecije, izdal eno številko omenjenega časopisa, potem pa ga je vzela noč. Policija sedaj skuša izslediti ubežnega izdajatelja.

* **Žeparji na Andrejevem sejmu v Celju.** Pred dnevi je bil v Celju običajni vsakoletni Andrejev sejem, ki je bil zelo dobro obiskan. Sejem so pošteno izrabili žeparji, ki so več neprevidnih kupcev olajšali za njihove denarnice. Apoloniji Srebočanovi iz Gaberja je izginila na Glavnem trgu denarnica z vsebino nad 120 Din, Neži Videnskov, posestnici iz Šmartnega v Rožni dolini, denarnica s 640 Din, mal ključek in spovedni listek, Marjeti Gačnikovi iz Gaberja denarnica z okroglo 400 Din in nekaj dokumentov, Mariji Pustotnikovi, delavčevi ženi iz Ljubljane, denarnica s 1500 Din, Antoniji Arnškovi, posestnici iz Lopate pri Celju, denarnice s 420 Din v bankovcih in nekaj drobižem ter Neži Zupančevi, zasebnici iz Kalobija, denarnica s 30 Din.

* **K vlemu v kiosk invalida Lorenčiča v Celju.** Prejeli smo: Zadevna vest »Slovenca« iz Celja ni popolnoma točna. Ko je prišel g. Lorenčič v

nedeljo zjutraj 25. novembra k svojemu kiosku na Glaziji in ga nameraval odpreti je zapazil na veliko presenečenje, da je ležala šipa od okna na tleh razbita. Ne da bi kaj odpiral, se je g. Lorenčič takoj peljal s kolesom na stražnico ter javil vlom. Po javljenju se je vrnil nazaj s službujočim stražnikom, ki si je ogledal vlom. Nato sta prišla še dva policijska organa, ki sta si vse zabeležila in izvršila tudi stanovanjsko preiskavo. O vladu je bil takoj obveščen tudi sodno zapriseženi cenilec, ki je ugotovil, da je bilo ukradenih in poškodovanih stvari za 3221 Din in ne, kakor je poročal »Slovenec«. Pri cenitvi je bil navzoč tudi pisec teh vrst. Omeniti pa je treba, da še niso vštete vse poškodovane stvari, ker je bil g. Lorenčič takrat ves zmeden in ni vsega navedel. Civilizirani človek mora priznati, da je g. Lorenčič težki vojni invalid brez noge, dvakrat v 1 letu ukraden, obžalovanja vreden, in to tem bolj, ker mora opravljati še čevljarsko obrt, čisto do 12 ure ponoči, da prepreči bedo svoje družine. Š. A.

* **V potu svojega obraza ste prali doslej perilo.** Radion je odpravil vsako muko, ker zadoštuje, da se perilo pol ure kuha, pa je pranje končano.

ZDRAVSTVO

BOLNIŠKA BLAGAJNA IN BOLNIKI.

Mnogo se je že pisalo o bolniškem zavarovanju. Vendar je potrebno še pisati o tej socialno tako važni zadevi.

Mnogi zavarovanci kar ne morejo dovolj zgovorno zabavljati, kadar nanese pogovor na bolniško zavarovanje. Vse mogoče in nemogoče zgodbe slišiš, ki te silijo, da poiščeš vzroke tega jadikovanja.

Glavni krivec je največkrat zavarovanec sam, ki skuša izkoristiti ugodnost brezplačnega zdravljenja. Dobrih 30 odstotkov bolnikov tvorijo namreč ljudje, ki hodijo k blagajniškim zdravnikom zaradi čisto brezpomembnih malenkosti in nevšečnosti. Če bi ne bili včlanjeni v to institucijo, bi jim še na misel ne prišlo, iskati zdravniške pomoči zaradi bolezni, kakor so n. pr. nahod, lahek katar, malce revmatičnega ščipanja v mezinu, lahkega želodčnega ali črevesnega katarja. So to bolezenski pojavi, ki te navadno mimogrede zapustijo. Bolnik pa opisuje zdravniku te malenkosti kakor da je na smrt bolan, in ne more dovolj zabavljati na zdravnika, češ, saj me ni niti preiskal. Pa na zdravlilo se hujujejo: «Malo janeževe vode mi je zapisal; saj je še ne pijem ne!» Po nepotrebnem kradejo taki bolniki zdravnikom čas in tratijo zdravila.

Drugi zavarovanci se hujujejo, češ, leta in leta sem že pri blagajni pa nimam ničesar od tega. Pa ti najde kakšne namišljene bolečine v križu, revmatizem ali kaj sličnega in si tako pridobi tedne plačanega dopusta, a ne pomisli, da ga lahko vsak dan zadene bolezen, ki bo požrla desetkratne vplačane zneske.

Gotov odstotek tvorijo tudi pravi simulanti, delomrzneži. Vem primer, ko je prišel tak bolnik z veliko težavo ob palici k zdravniku in hlinil bolečino v kolenu. Komaj pa je bil za ogled, je vzel palico pod pazduho. Pa hvalijo se taki ljudje, kako so osleparili zdravnika. Če jim pa pove zdravnik naravnost v obraz, da so zdravi, tedaj psujejo in kolnejo zdravnika, kjer le morejo.

Če pridejo kak dan k zdravniku pretežno taki bolniki, mora zdravniku miniti potrpljenje, ker ga tako prazno delo ubija. Kake vsote požrejo po nepotrebnem taki izkoriščevalci in kako plodonosno bi se dal ta denar uporabiti za prave bolnike, da bi hitreje ozdravili.

Dokler ne uvidijo zavarovanci silne socialne važnosti zavarovanja in dokler ne zmaga v njih načelo medsebojne vzajemne pravičnosti, ne bo nehalo zabavljanje in ne bodo bolniki deležni v polni meri koristi zavarovanja v primeru resne bolezni. Pa še nekaj je pri stvari, namreč nezaupanje zdravnika v resničnost težav bolnika. «Volk gre, volk gre,» je vpil lanezek vsak dan brez povoda, tako da ni bilo nikogar, ki bi ga bil branil, ko je volk res prišel.

—a—

ŠMARNICA JE STRUP.

Šmarnico imenujemo razne vrste ameriških, direktno rodečih vinskih trt. Pri nas so se začele te vrste širiti par let pred svetovno vojno. Danes imamo posajene z njimi naravnost ogromne površine v vseh naših vinorodnih okoliših, posebno v Slovenskih goricah in v obrobni krajih vinorejskega pasu, kjer žlahtne trte zaradi neprimernega podnebja več ne uspevajo.

Kakšni so bili vzroki, da se je šmarnica tako razširila? Predvsem velika odpornost proti raznim trtnim škodljivcem in boleznim, združene z veliko rodovitnostjo. Ker so se prihranili občutni izdatki za obrambno škropljenje in ker je bil pridelek res zelo obilen, je bilo videti, da so te vrste naravnost odrešilnega pomena za naše revne vinogradnike. Izkazalo se pa je, da je to vino manj vredno, naravnost zopernega okusa, zaradi česar ga je le težko vnovčiti celo po skrajno nizki ceni, ki ne doseže niti tretjine cen žlahtnih vin. Mnogo šmarnice ostane neprodane pri producentih in namesto zboljšanja gospodarskega položaja vinogradnikov, nam je prinesla ta mnogo obetajoča vrsta le razočaranje.

Vrhu tega ovira promet s šmarnico tudi naredba, ki prepoveduje točiti to vino po gostilnah, razen če ima gostilničar na vidnem mestu nabit napis: Tukaj se toči šmarnica. Ker je pa tak napis silno slaba reklama za gostilno, ga nisem videl še v nobeni gostilni širom Slovenije. Kljub temu se, seveda iztoči po gostilnah mnogo tega vina.

Ako upoštevamo to dejstvo, se ni čuditi, da so oblastni poslanci iz prizadetih krajev v mariborski oblastni skupščini bridko tožili in poudarjali, da služi ta naredba edino pridelovalcem žlahtnih sort in da so jo pridelovalci povzročili edino iz sebičnega namena, da se obvarujejo ne-ljube konkurence šmarničarjev. Ta njihova trditve se pa nikakor ne strinja z dejstvi, ki so vodila zakonodajca pri tej naredbi. Jedro vprašanja šmarnice namreč ni v narodno-gospodarskem, temveč v narodno-zdravstvenem pomenu te vrste. Tu pa nima zakonodajalec le pravice, on ima naravnost dolžnost, da uredi zadevo.

Kakor sploh vsa vina, vsebuje tudi šmarnica več ali manj odstotkov tiste snovi, zaradi katere se je sploh priljubilo vino, namreč alkohola. Imamo pa več vrst alkohola, ki se bistveno razlikujejo med seboj v mnogih stvareh in imajo različne stopnje strupenosti.

Žlahtne vinske vrste vsebujejo tako zvani etilov alkohol. Četudi ni ta strup posebno prikladen človeškemu organizmu, vendar vidimo, da se je uporabljal v vseh dobah kot dražilno sredstvo. Nihče ne bo trdil, da prekomerno uživanje tega alkohola koristi organizmu ali da mu vsaj ne škoduje. Vendar pa je večina vodilnih znanstvenikov v zdravilstvu naziranja, da zmereno uživanje dobrega vina ali piva ter raznih sadnih pijač odraslim, zdravim ljudem nikakor

ne škoduje, temveč celo koristi kot lekoča lahka prebavljiva hrana, ki vsebuje vendarle dokaj kalorij. Pri onemoglosti starih ljudi ali bolnikov po ozdravljenju ter pri težkih krizah je pa ta alkohol naravnost zdravilo!

Pri šmarnici so pa razmere popolnoma drugačne. To pa zaradi tega, ker imajo te vrste vina drugačen alkohol, namreč metilov alkohol, ki mu pravijo Nemci Holzgeist, ker se pridobiva največ potom suhe destilacije lesa in služi izključno industrijskim namenom, n. pr. za podlago parfemom, kolinskim vodom, lakom itd. ter za denaturiranje pravega, užitnega etilovega alkohola ali špirta. Metilov alkohol je tudi v malih količinah zaužit silen strup. Medvojna zabrana uživanja alkoholnih pijač v Rusiji kakor tudi posebno ameriška zabrana alkohola (prohibicija) nam nudita silno mnogo žalostnih primerov zastrupljenja s tem alkoholom.

Ko namreč ni bilo več pravega žganja so segli alkoholiki po vsem, kar je imelo ime alkohol, in so pili razredčeno kolinsko vodo, industrijski špirit itd. Učinek ni izostal! Mnogi so plačali svojo strast z naglo smrtjo. Vsi drugi se pa dobili težke, neozdravljive bolezni, posebno bolezni ledvic, kar je povzročilo v mnogih, mnogih primerih neozdravljivo, dosmrtno oslepelost.

Pa zakaj bi gledali po svetu, saj imamo že doma primere pošastnega zastrupljenja ljubiteljev šmarnice. Poznam silne možake, ki so pili redno par let sem šmarnico. Danes so na smrtni postelji, ker jim je metilov alkohol uničil ledvice, hudo poškodoval srce in zrahljal živčevje. Cele rodbine, ki so tako nesrečne, da imajo svoj vinograd zasajen s šmarnico in porabijo pridelek doma, so zastrupljene. Bledi, zabuhli tavajo okrog, na čelu pečat smrti. Cele rodbine bodo izumrle zaradi šmarnice. Ne verjemite ljudem, ki se hvalijo, da jim šmarnica ne škoduje! Nekaj silnih natur je res vmes, ki bodo čakale kljub zauživanju šmarnice starost, večina pa je zapisana prezgodnjemu hiranju in smrti.

Smelo trdim, da je šmarnica bolj opasna za zdravje našega naroda kakor jetika. To pa radi tega, ker je zelo malo gostiln v Sloveniji, kjer bi ne točili čiste šmarnice ali vsaj med žlahtna vina pomešane. Mnogo več so pri tem krivi razni prekupeci kakor pa gostilničarji. Ljudje, ki se napijejo šmarnice, čisto podivjajo. Poznam gostilno, kjer so bili tepeži na dnevnem redu, dokler so točili šmarnico. Ko jo ni bilo več, so takoj ponehali nemiri.

Dobro bi bilo, če bi oprostilo oblastvo vzorce vin, ki se pošiljajo kmetijskim poskusnim postajam v svrhu ugotovitve metilovega alkohola vseh takš.

Spričo teh dejstev je dolžnost vsakogar, delati na to, da se bolj in bolj omeje, če ne že čisto iztrebijo vinogradi, zasajeni s šmarnico. Zavrnilo vsako na šmarnico eikajoče vino po gostilnah, da ne izpostavimo avarnosti svojega zdravja. K.

DRŽAVNA PLETARSKA ŠOLA V PTUJU.

V smislu odloka velikega župana mariborske oblasti se bo otvoril s 1. januarjem 1929. I. letnik državne pletarske šole v Ptuj.

Vpisovanje se vrši v dneh od 1. do 15. t. m. v pisarni upravitelja v Ptuj. Na skritem št. 1.

Sprejemajo se redni in izredni učenci.

a) Redni učenci bodo morali stalno obiskovati državno pletarsko šolo. Pouk je praktičen in teoretičen ter traja tri leta. Šolske potrebščine za pouk bodo dobivali učenci brezplačno na zavodu. Po dovršeni triletni uči dobi sprejmejo učenci odpustnico, ki velja v smislu zakonitih doboč kot pomožniško spričevalo.

b) Kot izredni učenci pa se sprejemajo tudi odrasle osebe, ki že izvršujejo pletarstvo in žele v zavodu izpopolniti svojo naobrazbo v tej stroki, in oni, ki se žele izučiti v pletenju raznih pletarskih izdelkov, ki pridejo v kmetijski v upoštev. Za te učence je teoretičen pouk neobvezen.

Redni učenci naj pridejo k vpisovanju v spremstvu staršev, oziroma njihovih namestnikov, in naj prinesejo s seboj: a) rojstni list,

Zdrav ostati -- boleznim uiti!

Ako si prezebljen ali prehlajen, ako imaš hladne noge, trpiš radi glavobola, migrene, ako te mučijo revmatične bolečine, ako so ti oslabil živci in mišice, če si duševno ali telesno onemogel, če slabo spiš, ako te bolijo zobje, trganje v sklepih, bolečine za obrazu in vsem telesu, če si preveč občutljiv na hladan zrak in se drugače pojavijo pri tebi znaki slabosti in nezadostnega obroka krvi, potem je to dokaz, da nisi v svojih zdravih dneh sploh nič napravil, da se obvaruješ tega zla. Delaj ono, kar so že naši dedje in pradedje z vedno enako dobrim uspehom izkušali. Rabi znotraj in zunaj preizkušeni pravi Fellerjev prijetno dišeči „Elsalfluid“. V lekarnah in sorodnih trgovinah stane poizkusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din, velika specialna steklenica 26 Din. Po pošti vsaj en zabo, kateri vsebuje 9 poizkusnih, 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici za 62 Din. Dva taka zaboja staneta samo 102 Din, s poštnino in zavojnino vred. Naročila je treba točno nasloviti na

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja, Elzatr 360, Hrvatska.

Ako pa potrebuješ dobro sredstvo za želodec, naroči obenem Fellerjevo blago delujoče Elsa-kroglice, 6 škatelj za 12 Din.

b) domovnico, c) zadnje šolsko spričevalo in d) нравstveno spričevalo.

Redni in izredni učenci se bodo morali sami vzdržavati.

Učence, ki bodo sprejeti, bo obvestilo upraviteljstvo o pričetku pouka.

KMET TOŽI O MIKLAVŽU.

*Ko smo še majhni bili,
smo tebe, Miklavž, prosili,
da bi kaj sladkega dobili.*

*Potem ko smo odrasli
in smo že krave pasli,
svoje verdar že nosili,
da bi kaj lepega dobili.*

*No, zdaj na stara leta
si vsi želimo pseta,
ki bi dolgove žrlo
in davke plačevalo,
nas malo vsaj podprlo
in kak pribojšek dalo.*

*A z nami vred betežen
svetnik je ljudomili,
prinaša nam rubežen,
biriče v hišo sili...*

*Bog zna, čemu živimo
in delamo, trpimo!
Ko smo še majhni bili,
sladkorčkov smo dobili,
a zdaj na stara leta
se šiba zgolj obeta...*

Ivan Albrecht.

MIKLAVŽEV VEČER.

*Cin, ein... Med vrati Miklavž obstoji,
siva brada se mu do pasa blišči
in z leve in z desne angela dva
same lepe darove nosita.*

*Pozdravljen, nebeški dobrotnik nocoj,
vsakdo bi rad bil prijatelj tvoj,
Mihec in Tinca in Breda,
vse te z zaupanjem gleda.
Joj, kaj se to vsuje na mizo darov!
Fige, rožiči, klobuk, čisto nov —
za Miha, dve ruti, dve krili,
za Tinco in Bredo najlepši darili.
A zunaj krog hiše rogatci škorkljava,
z verigami črnimi grdo rožljava.
Pa angel namigne in parklji zbeže
in deci v radosti oči zažare.*

Ivan Albrecht.

ŽENSKI VESTNIK

KAKO GOJIMO FUKSIJE ČEZ ZIMO.

Vse premalo cenimo lepoto fuksije, in sicer starejših rastlin. Imamo grmičaste in v obliki drevesca rastoče fuksije. A uprav taka starejša fuksija je veliko bolj prikladna za okras na oknu ali v vrtu kot pa mlada, eno- do dveletna rastlina.

Fuksijo gojimo kot evetlico-lončnico ali pa na vrtu, rastočo samostojno ali v skupinah. Obilno cvetje pa dosežemo pri fuksijah s presajanjem že v zgodnji pomladi, februarja meseca. Vendar moramo že zdaj skrbeti za pravilno prezimovanje te lepe evetlice.

Prezimiti treba fuksijo v hladnem zračnem prostoru, kjer mora imeti čez zimo popoln mir. V tem času pustimo (če imamo fuksijo v lončku), da se ji zemlja skoro čisto izsuši, tako da ji lističi popolnoma odpadejo.

Ta počitek je fuksijam potreben, ker začno že v zgodnji pomladi spet odganjati. To pa moramo kolikor mogoče dolgo zadrževati s tem, da jih shranimo preko zime na hladnem kraju. Zakaj čim pozneje začne fuksija odganjati, tem lepše in bujnejše nam pozneje cvete, in rastlina ostane tudi veliko bolj zdrava.

Ena pripoveduje drugi

Ne smemo pa rastline pustiti take kakor je, ker bi sicer preveč na gosto delala poganjke, ki bi jo slabili, in bi tako tudi ne dobile lepe oblike in obilnosti cvetja, kakor si želimo. Treba torej fuksijo pravilno gojiti, predvsem s tem, da ji porožemo vse mlajše in slabotne poganjke, močne enoletne, t. j. lanske poganjke pa prirežemo za približno en prst na dolgo. Seveda ne smemo, če hočemo rastlini dati lepo obliko, vse enako merno prirezati, ampak v obliki krone, to je najpravišnje.

Ko smo fuksijo obrezali, jo postavimo na hladen, svetel in zračen kraj. Samo kadar sije solnce, jo malo poškopimo, oziroma prav malo zalijemo.

Čas za presajanje fuksij pa je takrat, ko se pokažejo mladi poganjki. Manjše rastline presadimo vsako leto, večje, posebno če jih imamo v velikih posodah, pa na dve do tri leta.

Korenin fuksije nimajo prav mnogo. Pri presajanju moramo pa zlasti paziti, da ne polomimo mladih poganjkov. Zemljo čisto ospemo od rastline. Po potrebi obrežemo tudi korenine. Ko vsajamo, moramo gledati, da razdelimo korenine enakomerno.

Zemlja za fuksijo ne sme biti pretežka, temveč rahla in hranljiva, skratka: dobra vrtna prst. Presajene fuksije imejmo nekaj časa v zaprti, toda ne gorkem prostoru. Da jim ohranimo zadostno vlago, jih je treba večkrat poškopiti. Šele ko začno močnejše odganjati, jih zalivajmo obilneje in večkrat poškopimo. Tudi zmerno zalivanje z zredeno gnojnico je priporočljivo.

Najlepše fuksije si bomo vzgojili, ako po presaditvi poskrbimo, da zrak doseže rastline tudi pri koreninah. Ako je solnce prehudo, jih postavimo v senco, toda nikoli popolnoma.

Tudi pozneje v poletju imejmo fuksije vedno kje na hladnem, bolj senčnatem kraju. Starim ne presajenim rastlinam odstranimo vrhno plast zemlje in jim dodajmo novo zemljo. A ravno tako jih moramo vsako leto močno prirezati, ker jih na ta način pomladimo, da dobimo zopet novo svežost in moč.

Skrb, ki jo bomo na ta način posvečali fuksijam, nam bodo vsekakor poplačale s obilnim krasnim cvetjem.

JESPRENJEV SLADKOR PROTI KAŠLJU.

Ješprenjev sladkor je za prehlajene otroke, ki kašljajo, najboljšo domačo zdravilo. Vsaka gospodinja lahko sama napravi to zdravilo, ki je dobro tudi za odrasle ljudi, če kašljajo, ali za kadilce, ki imajo zjutraj po navadi hrapavo grlo.

Ješprenjev sladkor napravi na sledeči način: Ješprenj operi in ga deni v lonec, pa nalij nanj toliko vode, da stoji voda dva dobra prsta čez. Ko je ješprenj nekaj minut vrel, postane voda sluzasta. Nato precedi ješprenj skozi krpo in ga ožmi kolikor moreš, da dá svo vodo, oziroma sok od sebe. Izeti ješprenj lahko potem porabiš za kokoši.

Sok iz ješprenja kuhaj s kanditnim sladkorjem ali pa z navadnim sladkorjem tako dolgo, da postane rjavkast. Na liter ješprenjevega soka treba vzeti pol kile sladkorja.

Nato pomaži pekačo (pleh) z oljem in zlij po njem kuhani sok. Ko se prične sladkor trditi, vzemi pekačo iz peči in razreži sladkorno plast z mokrim nožem na poljubne koščke. Ko so se koščki popolnoma strdili in ohladili, jih spravi v škatlo in na suh kraj.

Tako imaš doma v zalogi zdravilne sladkorčke proti kašlju.

Za kuhinjo

Keksi. Napravi na deski testo iz četrtil kile moke, 3 dek sirovega masla, 3 žlice kisle smetane, enega jajca, enega pecilnega praška, 12 dek stolčnega sladkorja in nekoliko drobno zrezane limonine lupine. Iz vsega napravi in agneti dobro testo, ki ga razvaljaj za pol mezinca na debelo in izreži razne oblike. Kekse peci v precej vroči peči.

Medeni piškoti. Napravi na deski testo iz 60 dek moke, 30 dek sirovega masla, 25 dek slad-

Sledeče srečke državne razredne loterije

kupljene pri Zadrugi hranilnici, r. z. z o. z. v Ljubljani, Sv. Petra
cesta št. 19., so bile dne 23. t. m. izžrebane

Din 500: št. 5.758, 5.762, 7.531, 7.553, 7.599, 7.660, 10.828, 10.873, 10.885, 10.900,
14.109, 14.125, 14.134, 14.147, 20.051, 20.139, 20.146, 30.938, 30.980, 34.627, 34.628, 34.679,
40.548, 40.572, 46.066, 46.099, 46.106, 46.133, 46.135, 46.162, 46.164, 53.407, 53.428, 53.431,
53.453, 53.465, 53.485, 66.607, 66.646, 66.663, 66.667, 70.203, 70.218, 70.280, 70.335, 84.525,
109.806, 84.547, 84.671, 91.750, 97.305, 97.364, 97.382, 97.462, 97.486, 99.722, 99.730, 99.731,
99.766, 99.781, 99.878, 100.730, 100.733, 103.101, 103.121, 108.160, 108.193, 108.204, 108.222, 109.779,
109.808, 115.615, 115.696, 120.130, 120.212, 120.230, 120.255, 120.271, 123.847, 123.952, 72.353, 15.421,
15.440.

Dne 24. novembra 1928.

Din 2000: št. 99.749, 99.753, 108.292.

Din 500: št. 5.705, 5.714, 5.723, 5.791, 7.564, 7.565, 7.571, 7.649, 10.818, 10.820,
10.859, 10.947, 14.106, 20.025, 20.029, 20.064, 20.101, 20.155, 34.618, 34.702, 34.710, 34.768,
34.778, 34.796, 40.510, 40.578, 46.024, 46.092, 46.183, 53.417, 58.256, 58.329, 58.332, 66.693,
66.696, 70.230, 84.611, 84.627, 84.632, 84.638, 84.664, 84.694, 91.702, 91.768, 91.776, 91.789,
97.317, 97.427, 97.452, 97.466, 99.822, 99.831, 99.865, 99.873, 103.108, 103.179, 108.105, 108.121,
108.233, 108.245, 108.281, 109.767, 109.781, 109.820, 109.838, 109.896, 115.609, 115.632, 115.647, 115.672,
115.694, 115.699, 120.147, 120.170, 120.178, 120.185, 120.264, 120.298, 123.830, 123.837, 123.870, 123.989,
34.683, 40.543.

Dne 28. novembra 1928.

Din 4000 št. 7.638.

Din 2000 št. 5.795, 34.786, 58.205, 108.236.

Din 500 št. 5.712, 5.722, 5.800, 7.504, 7.352, 7.560, 7.562, 7.585, 7.594, 7.693,
7.694, 10.810, 10.812, 10.886, 10.909, 10.915, 10.920, 10.925, 10.927, 10.959, 10.982, 10.999,
20.039, 20.099, 20.152, 20.153, 20.175, 30.939, 34.604, 34.625, 34.648, 34.709, 34.777, 34.790,
34.793, 34.800, 40.566, 46.023, 46.030, 46.042, 46.079, 58.287, 58.327, 58.351, 66.679, 70.219,
70.232, 70.350, 70.359, 70.361, 84.511, 84.554, 84.591, 84.642, 84.652, 91.755, 97.326, 97.380,
97.421, 99.788, 99.832, 99.857, 99.860, 103.118, 103.131, 103.144, 108.120, 108.151, 108.210, 108.241,
108.250, 109.715, 109.721, 109.846, 109.878, 115.605, 115.626, 115.688, 120.180, 120.235, 120.287, 120.290,
123.819, 123.821, 123.874, 123.898, 123.913, 123.975, 123.980.

Dne 29. novembra 1928.

Din 20.000 št. 109.729

Din 4000 št. 46.107.

Din 2000 št. 34.721, 40.533, 70.217, 99.711, 160.709, 109.805, 123.845.

Din 500 št. 5.755, 7.511, 7.514, 7.533, 7.563, 7.607, 7.647, 10.807, 10.864, 10.898,
10.923, 14.108, 20.012, 20.018, 20.022, 20.092, 20.111, 20.134, 20.166, 30.927, 30.960, 30.982,
30.985, 30.991, 34.619, 34.695, 34.774, 34.789, 40.509, 40.518, 40.524, 40.552, 40.591, 46.017,
46.037, 46.048, 46.052, 46.095, 46.137, 46.172, 53.414, 58.204, 58.218, 58.270, 58.272, 58.282,
58.305, 58.387, 66.629, 66.633, 70.228, 70.284, 70.295, 70.395, 84.508, 84.509, 84.560, 84.599,
84.606, 84.628, 84.647, 84.682, 91.703, 91.707, 91.716, 91.746, 97.405, 99.717, 99.743, 99.795,
99.837, 99.839, 99.870, 99.889, 100.706, 100.707, 100.749, 103.126, 103.130, 103.150, 103.152, 108.138,
108.158, 108.191, 108.285, 108.287, 109.760, 109.774, 109.856, 115.642, 115.143, 115.659, 120.168, 120.199,
120.289, 123.895, 123.905, 123.965, 7.623.

Dne 30. novembra 1928.

Din 2000 št. 70.384, 97.419, 120.246, 120.281.

Din 500 št. 5.706, 5.730, 5.757, 7.543, 7.558, 7.588, 7.612, 7.683, 7.685, 10.871,
10.888, 10.922, 14.124, 14.127, 20.127, 20.128, 20.182, 30.901, 34.614, 34.643, 34.652, 34.667,
34.688, 34.728, 34.795, 40.529, 40.569, 40.582, 46.015, 46.038, 46.082, 46.139, 46.142, 46.144,
53.463, 53.487, 58.243, 58.267, 58.284, 58.314, 58.340, 66.684, 70.238, 70.247, 70.256, 70.287,
84.505, 84.531, 84.666, 91.751, 91.763, 91.766, 97.407, 97.435, 97.436, 97.454, 97.497, 99.723,
99.734, 99.754, 99.775, 99.877, 100.740, 103.127, 103.128, 103.188, 103.190, 103.196, 108.112, 108.162,
108.189, 109.747, 109.763, 109.294, 109.813, 109.816, 109.818, 115.651, 120.157, 120.161, 120.175, 120.190,
120.206, 123.842, 123.867, 123.894, 16.014, 15.403, 69.811, 122.034, 15.425, 15.426, 121.137, 16.021,
72.387.

Izžrebane srečke na dobitke Din 500 sprejemamo v zameno za neizžrebane XVII. kola. Kdor
želi igrati v novem kolu naj nam pošlje takoj izžrebano srečko, da mu pošljemo novo, ki bo z
izžrebanim zneskom plačana že za vseh 5 razredov.

ZADRUŽNA HRANILNICA, r. z. z o. z. v Ljubljani, Sv. Petra o. 19.

korja, 25 dek smetanih orehov, 2 deki stolčnega
cimet, ene deke stolčnih žbic, treh polnih žlic
medu, enega jajca in drobno zrezanih olupkov
ene limone. Testo dobro izgneti in razvaljaj za
pol prsta na debelo, nakar ga s kolescem razreži
v poševne kose in jih pomaži z raztepenim jaj-
cem. Vsakemu kosu položi na sredo polovico
oluščenega mandeljna, zloži jih na pekačo in peci,
da lepo porumenijo.

Vzhajani kolač s jabolki in orehi. V skledo
vlij tri osminke litra vročega mleka, dodaj eno
polno žlico sladkorja in pet dek sirovega masla.
Stresi v to mleko 60 dek moke, nekoliko pre-
mešaj in dodaj vzhajani kvas, ki si ga pripravila
iz ene deke drožja, žličice sladkorja in dveh žlic
mlačnega mleka. Na kvas deni dva rumenjaka
in testo dobro stepaj. Postavi za pol ure na
zorko, da vziide. Ko vziide, ga stresi na desko,

potreseno z moko, in ga zvaljaj za mezinca na
debelo. Nato položi eno plast na veliko, dobro
pomazano pekačo, tako da visi testo na vseh štiri-
h straneh čez. Ko si testo nadela, ga pokrij z
drugo plastjo, kar ga visi čez, pa zapogni čez
nadev. Potem ga postavi na gorko, da še neko-
liko vziide, na kar ga pomaži z raztepenim jaj-
cem in postavi v pečico, da se rumenkasto po-
časi zapeče. Pečeni kolač razreži na poljubne
kose, ga potresi s sladkorjem in daj toplega ali
hladnega na mizo. — Nadev za ta kolač pa na-
pravi tako-le: Olupi štiri srednje debela jabolka,
odstrani muhe in pečke in jih nastrgaj na strgal-
niku (ribežnu). Po jabolkih potresi par žlic slad-
korja, dodaj par žlic ocvrtih krušnih drobtin,
drobno zrezane limonove lupine in ščep cimeta.
Vse dobro premešaj in nadevaj s tem kolač, ka-
kor gori povedano.

Leča v kisli polivki. Polij z vrelim kropom
četrt litra leče, nato jo odcedi in na novo zalij z
enim litrom vroče vode, osoli in počasi kuhaj. V
kozi napravi prežganje iz ene dobre žlice masti
in ene zvrhane žlice moke, v to prežganje deni
drobno zrezane čebule, in ko se zarumeni, stresi
v prežganje lečo z vodo vred, prideni še lovorjev
list in vejico timeza. Ko je dobro prevrelo, dodaj
še kisa po okusu, približno eno kavno žličico,
nakar naj še dobro prekuha. To lečo daj na mizo
s krušnimi cmoki ali ajdovimi žganci ali maka-
ronami ali sličnim.

Krompirjeva juha na madžarski način. Operi
in olupki krompir, ga zreži na majhne kocke, nato
zreži polovico srednjedebele čebule in deni ku-
hati z vodo. Ko je že skoro kuhano, napravi lepo
rumeno prežganje s čebulo, dodaj malo sladke
paprike in zalij z vodo. Nato zakuhaj v prežganje
eno pest pšenicega zdroba (grisa), nakar stresi
vse skupaj h krompirju, osoli in pusti, da pre-
kuha vse še pet minut. V skledo deni eno celo
jajce, tri žlice kisle smetane in dobro zmešaj,
nato vlij vrele juhe na jajce in smetano, dobro
premešaj in daj na mizo.

Praktični nasveti

Pomada za lase. Če imaš lase suhe in ti srši-
jo kakor ščetine, je to znak, da je koža na glavi
premalo mastna. Zato si, ko si umivaš lase, s
prsti nadrgni glavo, dokler je še vlažna, s sle-
dečo pomado, ki si jo lahko sama pripraviš: vze-
mi mozeg od govejih kosti. Mozeg namakaj štiri
dni v mrzli vodi, vodo pa menjaj večkrat na dan.
Nato odcedi vodo, da dobiš čisto suh mozeg, na
kar ga raztopi v kozici. Ko je raztopljen, ga hitro
precedi na cedilki, da ne pridejo koščice vmes.
Eno žlico precejenega mozga zmešaj s pol kavne
žličice finega olja, dodaj par kapljice ruma in tri
kapljice parfuma. Vse to skupaj dobro zmešaj,
pa imaš pomado za kožo na glavi. Ta pomada ne
naredi mastnih las, a vendar, če jo večkrat upo-
rabljaš, postanejo lasje mehki.

Gospodinje. Izšel je «Gospodinjski koledar»
za leto 1929. z naslednjimi poučnimi in praktič-
nimi nasveti ter navodili: Duševno delo gospo-
dinje, Potreba gospodinjskega štiva, Bodí šted-
ljiva, a ne skopa, Gospodinja in njen vrt, Ku-
hinja-lekarna, Ljudska prehrana, Margarita, O
spodobnosti pri mizi, Sestava jedilnikov itd.
Dalje prinaša koledar zopet nove kuhinjske re-
cepte za juhe, medjed, mesne jedi, priloge in
prikuhe, slaščice itd. Važni za domače gospo-
dinjstvo so razni proračuni za jedilne liste in
troškovnik za vse dni v letu, kamor zapisuje
varčna gospodinja vse svoje izdatke. Koledar je
naprodaj pri vseh podružnicah Jugoslovenske
Matice v Sloveniji in po vseh knjigarnah. Naroča
se tudi pri Jugoslovenski Matici v Ljubljani, Se-
lenburgova ulica 7/II. Cena: za člane Matice 16
dinarjev, za nečlane 20 dinarjev.

Ako je pohljstvo pričel gladati črv, ne smemo
odlašati z obrambo, sicer ga nam slej ali prej
razjé in pokvari. Zelo uspešno sredstvo za po-
končevanje lesnega črva je sublimat. Dobimo ga
v lekarnah. Treba pa ga je zredčiti s špiritom in
s to tekočino namazati pohištvo po vseh krajih,
kjer se pojavlja črv. Pri tem moramo gledati, da
pride tekočina v vse luknjice in da se les okoli
luknjice namoči. Sublimat uniči zanesljivo vso
črvo zalego. Uspešno sredstvo proti črvu je tudi
večkratno zalivanje luknjic v lesu z bencinom.

Pločevinasta, kositrasta in druga taka posoda
nikoli ne zarjavi, če jo, ko je še nova, dobro na-
mažemo s špehom in pustimo na ognju, da se
maščoba dobro uleže v kovino.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Pismo iz Kanade

Crenbrook, novembra.

Ljuba «Domovina», daj nam malo prostora,
da se tudi mi jugoslovenski fantje in možje ogle-
simo v tebi iz daljnje Kanade. Delavske razmere
so v tem času zelo slabe, ker so farmarji svoje

poljske pridelke že pospravili, a železniška dela so večinoma ustavljena. Na tisoče in tisoče ljudi sta se sedaj brez posla. Zima prihaja in nastala bo velika beda. Kar smo v poletnem času zaslužili z žuljavimi rokami, bomo čez zimo porabili, ako se ne izboljšajo delovne razmere. Radi bi delali za vsako plačo, samo da bi si prihranili poletni zaslužek. Vsakdo premišlja, kje bo našel zatišje in kotiček čez zimo.

Zahajamo večkrat k našemu rojaku Jožku Kastelcu v Edmonton in se razgovarjamo o tukajšnjih in naših domačih razmerah. Tu je zelo mnogo Jugoslovenov brez dela, a še več je nezaposlenih drugih narodnosti. Vsakdo bi šel čez zimo delat tudi kar za samo hrano. Srečni so oni redki, ki so našli stalno zaposlenje.

Mi smo si popolnoma drugače predstavljali tukajšnje razmere, ko smo se podajali v Kanado, pa smo se varali. Opozarjamo vse, ki žele priti kedaj v Kanado, naj raje to misel opuste. Pozdravljamo naše sorodnike, prijatelje in znance ter čitatelje in čitateljice «Domovine». Korošec Jožko, Pečaver Matija, Jerman Alojzij, Viljem Miller, Lovšin Jožko, Černetič Alojzij.

ZANIMIVOSTI

× Morilec lani umorjenega Cene bega ubit pri porotni razpravi. Dne 30. novembra se je pričela pred praškim porotnim sodiščem razprava proti Aleibijadu Bebiju, ki je umoril pred enim letom bivšega albanskega poslanika v Pragi, Ceno bega, zeta sedanjega albanskega kralja Ahmeda bega Zogu. Za razpravo je vladalo v javnosti ogromno zanimanje. V nabito polni dvorani je bilo poleg domačega občinstva tudi mnogo inozemcev, zlasti Albancev. Navzočih je bilo izredno mnogo inozemskih novinarjev, posebno iz Italije. Razpravi je prisostvoval tudi zastopnik albanske vlade dr. Orega, višji uradnik albanskega pravosodnega ministrstva. Za par dni pred razpravo je prispel v Prago brat umorjenega poslanika Cene bega Gani beg, vendar pa osebno ni prisostvoval razpravi, temveč ga je zastopal njegov odvetnik. Ker je bilo zasliševanje Aleibijada Bebija, ki se je vršilo s pomočjo italijanskega tolmača, zelo mučno, je predsednik med razpravo odredil četrturni odmor. V dvorani so nastale skupine, ki so se glasno pogovarjale. Naenkrat je skočil izmed občinstva preko novinarskih klopi visok, nekako 30letni moški pred Bebijo, ki je stal pred predsedniško mizo. Mož je imel v rokah velik vojaški revolver in je v naslednjem hipu oddal tri strele proti Bobijevi glavi. Bebi se je zgrudil takoj mrtev na tla. Ena krogla je zadela tudi poročevalca tržaškega «Piccola» De Vezzia na desni strani prs. Atentator je kratko nato obrnil revolver še enkrat nad Bebijevo, na tleh v krvi ležeče truplo in oddal še nadaljnje štiri strele. Ko je menil, da je revolver prazen, je zagrabil za cev in udrihal z ročajem po Bobijevi glavi. Nastala je strašna panika. Edini človek v sodni dvorani, ki ni izgubil glave, je bil sodni sluga Zelenka, ki se je vrigel na atentatorja, mu izvil revolver ter ga s pomočjo ostalih sodnih uslužbencev zvezal. Novinarja Del Vezzia so prepeljali v bolnico ter ga takoj operirali. Predsednik sodišča Vocek je odredil proti morilecu takojšnjo preiskavo. Morilec se piše Zija Vrčitrn, bivši sluga Cene bega. Pri zaslišanju je izjavil, da je ubil Bebija na lastno pest, da maščuje pokojnega Ceno bega. Aretiran je bil tudi Gani beg, brat pokojnega Cene bega, da se ugotovi, ali je morda tudi sokrivec atentata.

× Napad na banko. Tudi nemški roparji so se že navadili ameriških običajev. O tem priča dogodek, ki se je pripetil 1. t. m. v Berlinu. Pri blagajni Drazdanske banke se je ustavil dopoldne neki moški, ki je mirno položil pred blagajnika listek naslednje vsebine: «Zahtevam takoj 8000 mark, v nasprotnem primeru poženem poslopje v zrak!» Dočim je blagajnik listek še prebiral, je neznanec segel pod plašč in mirno pripomnil: «Če ne dobim denarja, vržem to-le ročno granato in vas bo vse skupaj vzel vrag!» Blagajnik je za hip prebledel, toda ostal je hladnokrven. Odgovoril je lopovu, da gre takoj po denar in stopil res k blagajni. Nato se je pa naglo okrenil in planil proti

zadnjemu izhodu. Tudi drugi uradniki so se razbežali. Še preden pa je prispela policija na pomoč, je lopov pobegnil.

× Strašna potresna katastrofa v Južni Ameriki uničila več mest. Južno Ameriko je v noči od 1. na 2. decembra zadela strašna potresna katastrofa, ki je zahtevala poleg nepregledne materialne škode tudi še ogromno število človeških žrtev. Najhuje je prizadet južni del republike Chile (Čile). V kraju Constitutione ni ostal niti kamen na kamenu. Mestno gledališče, ki je bilo ob času katastrofe polno zasedeno, se je zrušilo in pokopalo pod seboj vse obiskovalce. V Tinienteu se je podrl pri neki tovarni jez. Voda je poplavlila tovarno, katere delavstvo je do zadnjega utonilo. V bližini Talce sta se pojavila dva ognjenika, ki sta popolnoma razdejala mesto. Bilo je do sto oseb ubitih in okoli 300 ranjenih. V Santiagu de Chile znaša število smrtnih žrtev okrog 200, število ranjenec pa 500. Neki letalec, ki je preletel mesto Talce, je pripovedoval, da je ves trgovski i večji del stanovanjskega dela mesta, ki šteje 40 000 prebivalcev, popolnoma uničen. Mrtveci leže po cestah in povsod je videti preostale, ki si prizadevajo, da bi rešili ranjence izpod razvalin. Vsega je bilo pri potresu 80 sunkov. Med porušeni poslopji je tudi mnogo cerkev in kolodvorov.

× Zazidana živa starka. V Južni Tirolski povzroča silno razburjenje zločin, ki je bil odkrit v kraju Pergine. Nedavno so orožniki doznali, da imajo pri neki rodbini že dolgo vrsto let zaklenjeno neko bedno starko. V prizadeti hiši so res našli 58letno slaboumno Domeniko Fontanarijevo že celih 14 let tako rekoč zazidano v temni kleti. Edini vhod v ta prostor, oziroma iz njega, bi bilo okence, ki pa je od zunaj zabito. Strašno življenje zaprte starke je tako vplivalo na njeno duševno stanje, da je znorela in ni mogla dati nikakih pojasnil zasljujočim orožnikom. Brat in sestra nesrečnice sta bila aretirana.

× Z zadnjimi močmi za sočloveka. Pred dnevi je privozil brzovlak London-Manchester na kolodvor Duffield. Ker so bili vsi signali postavljeni na «nevarnost», je strojevodja zaustavil lokomotivo. Kurjač je odšel do prve signalne hišice in prestrašen opazil kretničarja mrtvega. V službi ga je zadela kap. Z naporu poslednjih moči je hrabri kretničar zaprl dohode na kolodvor in preprečil nesrečo.

× Potres v Španiji. V Barceloni so 28. novembra zabeležili močan potresni sunek, ki je napravil zlasti v okolici mnogo škode. Zrušilo se je več hiš, pri čemer je našlo smrt več ljudi.

× Strašna vrsta pajkov. V praškem Narodnem muzeju je vladalo zadnje dni velik zanimanje za redkega gosta, ki ga je prinesel češki plesalec Vaclav Barta iz Kurdistan. Ljudje se zbirajo pred

se neprestano suče okrog solнца.

Ravnokako mirno mine dan ko se pere perilo, če gošodinja izkoristi 7 prednosti, katere ima

kletko, v kateri je zaprt strašen pajek, znan v Rusiji pod imenom solpuga. Solpuga je tako požrešna, da se je boje celo ljudje. Med potjo je pajek s svojimi kleščami pregrizel kletko in bi bil skoro ušel. Gorje plesalcu Barti, če bi ga bil pajek ugriznil! Poleg škorpionov je ruska solpuga kakor tudi njene afriške, maloazijske in indijske sestre, najnevarnejši mrčes, ki prežene cela plemena iz krajev, kjer se razmnoži. Kalmiki in Kirgizi se boje tega pajka kakor vrag križa. Solpuga je strupena in nje ugriz povzroča silne otekline. Ta nevarni pajek napada živali, najraje velblode in ovce v času, ko se leve in ko imajo trebuhe gole. Solpuge žive najraje na peščenih ali močvirnatih tleh. Njihova glavna hrana so hrošči in mrčes, ki ga napadajo ponoči. Čez dan zlezajo v zemljo in pod kamenje. Ker grade Kalmiki, Kirgizi, razni indijski in afriški narodi kolibe iz bičevja, se solpuga rada naseli pri njih. Če se vgnezdijo v kolibi, ne preostaja človeku drugo, kakor da se preseli drugam. V muzeju kaže solpuga vse značilne lastnosti svojega rodu. Čim se ji človek približa s palčico ali slamico, dvigne glavo in zgrabi s močnimi čeljustmi slamico. Njene čeljusti zavzemajo nad polovico

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.

Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4.

Telefon št. 3492.

Bukevco, solnčnice in bučnice

kupuje ter zamenjuje najugodnejše trgovina Fran Senčur, Mala Nedelja in Ljutomer.

Pridna in poštena deklica

stara 16 let, želi službe kjerkoli. Najraje gre k otrokom ali za pomoč kuharici pa tudi za dekle. — Ponudbe na A. Križman, Gredice, p. Tržišče.

Vajenca ali vajenka

poštenih kmečkih staršev, s primerno šolsko izobrazbo sprejem v trgovino mešanega blaga. — Franjo Stumberger, trgovec, Sv. Barbara v Haložah.

Dve hiši naprodaj.

V vsaki po tri sobe, kuhinja, kleti, drvarnice in poleg dvorišče. Električna. Ena hiša nova (cena 30.555 Din), druga pa vsa prenovljena (cena 18.000 Din). Pripravnica za kršnokoli obrt. Pri farni cerkvi. — Ambrož Josip Zagradec pri Stični.

Žimnice (modroce)

vrhnje in spodnje, otomane, razne divane, žimo, afriki, cvilih in vse potrebščine prodaja najceneje tapetnik Rudolf Sever, Ljubljana, Marijin trg št. 2.

Mnogo denarja

lahko zaslužite, ako prodajate pri privatnih strankah naš povsod iskani predmet. Za vzorec kakor navodila je vpslati 10 Din. — Rozman, Maribor, poštni predal št. 2.

Stroj za izdelovanje cementne opeke

z zarezi in lesenimi modeli kuptm. — Naslov pove uprava «Domovine».

Posestvo

ob cesti, v prav dobrem stanju, obsegajoče sadonosnik, njive, travnik in gozd, se prodaja. Bukovžlak 21. pošta Teharje. Cena 140.000 Din. — Več se izve pri Neži Svet, Hramše 32, p. Zalec.

cele glave. Vrgli so ji velikega čmrlja in velikega hrošča. Solpuga je oba po vrsti zgrabila in stisnila, da je kar zabreščalo. V hipu je oba požrla. Vse telo tega groznega pajka je poraščeno z dlačicami. Solpuga ne vidi in ne sliši, pač pa zelo dobro čuti. Naravoslovci bodo delali s tem reškim gostom v muzeju razne poskuse, da ugotovijo, v koliko je solpuga strupena, kako živi in ali prenese evropsko podnebje.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Zlobno.

«Slišal sem, da je tvoja tašča nevarno bolna.»
«Res, bolna je že, nevarna pa samo takrat, kadar je zdrava...»

Zamenjave.

Lucij: «...slabo poročila. Moj mož je...»
«...On n. pr. vedno z...»
«...s historičen»

Evstija: «...moje. Moj mož pa vedno zamenjuje mene s kuharico...»

Z očali bo spala.

Izidor in njegova soproga se spravljata spat. Naenkrat opazi Izidor, kako si njegova žena natika na nos očala.

«Kaj se ti je zmešalo, da se podajaš z očali na nosu spat?»

«No, seveda. Sinoči so se mi sanjale tri številkke, ki jih pa nisem mogla dobro videti. Da se mi to ne bo več zgodilo, bom odslej spala vedno z očali...»

Jahalčeva nezgoda.

Jezdec pade sredi ceste s konja in neki mimoideči slabič pravi: «Meni bi se taka nezgoda gotovo ne pripetila.»

«Kaj, se razjezi jezdec, ali ste morda Vi, slabotnejši, boljši jezdec od mene?»

«To ne, toda jaz bi gotovo ne šel na konja...»

Lepo Miklavžjevo darilo.

«S čim ste razveselili za Miklavža svojega soproga, gospa Urša?»

«Dale sem mu ste cigar.»

«To Vas je pa precej veljalo.»

«Prav nič. Saj sem mu jih tekom leta pokradla...»

Ker ni imel noža.

Katehet: «Zakaj je Adam v raj ugriznil jabolko?»

Janezek: «Ker ni imel noža, da bi ga prerezal.»

Zakrknjena deklica.

Gospod sedi nasproti mladi, lepi, a popolnoma neznani. Godba je baš odigrala melodijo. Gospod skuša in reče: «Ah, gospodična, potoval enkrat v Italijo.»

«Potujete zaradi mene makar v Sibirijo in lovite tamkej opice!»

«Gospodična, v Sibiriji ni opic.»

«Pa pojdite Vi tja, da bodo imeli vsaj eno!»

ZIMA

za modroce, na boljša in na cenejša, pri

M. Masterl,

tovarna žime Stražisce pri Kranju.

Veliki ilustrirani cenik dobite zastonj! Zabeležite ga od skladišča

MEINEL IN KEROLO
tovarna glasbil, promotorov in harmonik

R. Lorger, Maribor št. 104

Vsi ne od 95 Din. 1. o. ne harmonike od 80 Din. Tamburice od 45 Din. 1. o. od 60 Din. in s. e. 251

Zahtevajte brezplačni

CENIK s 1000 slikami

Roskopf ura 49 Din.

Ura na sidro (Amerika) nekoliko boljša izvedba z 3 letnim jamstvom 65 Din.

Ista original patent preciz. Roskopf ura na sidro, pravi nikelj, kolesje nepristopno prahu tekoče vse v rubinih, posebno točna, 5letno jamstvo

98 Din.

Omega, Doxa in druge ure cenejše kot drugod.

Budilka 64 Din

z 2 zvočema in 3let. jamstvom

69 Din.

R. Kiffmann, Maribor št. 43/b

specialist samo za boljše ure.

J. STJEPUŠIN

ZAGREB, JURJEVSKA 57

priloga

boljše tamburice, strune, partiture, šole in ostale potrebščine za vsa glasbila

Odlikovan na pariški izložbi

Cenik franko

Naša senzacija prihodnjega tedna

Velika izbira primernih daril za Miklavža!

HUMANIK

Ljubljana, Dunajska cesta 1a, «Petov»

Maribor, Gosposka ulica 17

Celje, Aleksandrova cesta 1

Ptuj, Slovenski trg, «Petov».

Priporočajte in širite „Domovino“!

Naprodaj

po ugodni ceni: polarita kočija, skoro nov koleselj (oboje ost. na olje), 2 konjski opremljeni (hár) kompletni, malo rabljen prv. vrsten stroj za luščenje koruze. Poudarba na oglašni oddelki «Domovine» pod šifro «Ugodna prilika»

511

BOLNI NA PLJUČIH!

Tisoč! že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

novi umetnosti prehranjevanja.

ki je že marsikoga rešila smrti. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno znojenje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po poapnenju sčasoma bolezen preneha. Resni možje zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Čim prej pričnete z mojim načinom prehranjevanja, tem boljše.

Popolnoma zastoj in poštne prosto dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega. Pišite takoj, zadostuje tudi dopisnica, na naslov:

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln
Ringbahnstraße 24 Abteilung 621